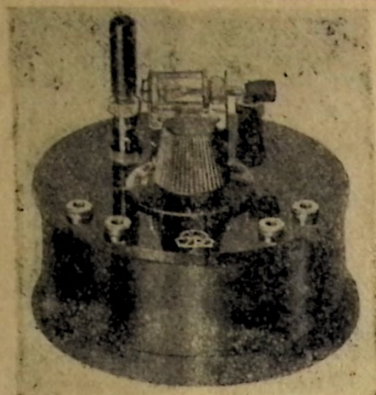

KATTGULL

1927

UTGIVEN AV ELEVERNA VID KARLSTADS FOLKSKOLESEMINARIUM

— PRIS $\frac{3}{4}$ KRONA —

Förnämsta urval av
radioapparater
hos

A.-B. L. LÜPPERT & Co

KARLSTAD.

Tel. 670, 729, 611.

FÖRLOVA EDER

med moderna
RINGAR
från

Juvelerare

Viktor E. Johansson

KARLSTAD

Järnvägsgatan 9. Telefon 957.

RINGMÅTT SÄNDES GRATIS

OBS! Hederspresenter; Käppar m. m.

Café Mejt

Karlstad

Nytt och modernt.
I alla avseenden
tip-top. En första
klassens konditori-
restaurant.

För Vårsången

ha nu inkommit moderna och
eleganta **SKODON**. Priser
och modeller tala skyltfönst-
ren för att min ärade kund-
krets har tillfälle att jämföra,
och det lönar sig därför att
göra ett besök i

SKOMAGASINET DROTT

W. LARSSON

Karlstad. Tel. 1565, bost. 2262.

Kamrat! Känn som

din plikt att gynna

"Kattgulls" annonsörer.

CYKLAR

Husqvarna och Monark

Cykelgummi

Michelin, Dunlop m. fl.

Båtbeslag, Tågvirke,

Oljor, Trassel, Bensin

Nygren & Åhlin A.-B.

Järnhandel - Karlstad

Aktiebolaget

Göteborgs Bank

.....
Gottgör högsta gällande

ränta å insatta medel.
.....

V. Torggatan 5, Karlstad.

G. Bäckstrand

Velocipedaffär

V. Kanalgatan - KARLSTAD

Specialverkstad för repa-
rationer av cyklar. För-
säljer nya velocipeder på
fordelaktigaste villkor.

Telefon 916.

Ni bör ej gå förbi

Linnéa Östmans
Herrekipering

KARLSTAD

JÄRNVÄGSGATAN 7 - TELEFON 1994

Utan övertyga Eder om att där finnes förstklassiga varor
till billiga priser.

DEN SOM VORE . . .

*Den som vore en ton utur Guds saxofon!
Den som vore ett välljud, ett smältande mjukt!
— Som ett skräl från kaféets patentgrammofon
får jag pina mig själv, tills mitt hjärta blir sjukt.*

*Den som vore en låt, blåst på Mästarens kam,
och en sång, som var människas hjärta höll kär!
— Lik en ful och bisarr melodi från ett jazzbands tam-tam,
lik en nidvisa är jag var själ till besvär.*

*Mången gång jag väl tyckt, att där ljud i min själ
som en ton ur en Mästares väldiga bröst.
Och jag lyssnat och väntat — halvt sört mig ihjäl,
när jag hört, att det bara var skrån av min röst.*

*Jo, ett stift rycktes ut och ett nytt sattes dit
i min själs grammofon — det var allt.
Och en skiva med apdansens senaste bit
lades på, och det tjöts såsom kompositören befallt.*

*Och besviken och led på den skrävlande låt,
grammofonen bestod, sprang jag virrig omkring,
och förhånande ord för min lånade ståt
fick jag höra från hopen, som stod där i ring.*

— — — — —

*Den som vore en ton ifrån Guds positiv,
den som finge av Herranoms hand vevas fram!
— Jag blir bara en olåt i hela mitt liv,
en bisarr melodi från en skrällig tam-tam.*

LASSE LANS.

E L D I B E R G E T

ELLER

KATTGULL KOMMER

Laddningen är färdig. Den har packats omsorgsfullt. Ledningarna ha lagts ut och batteriet kopplats in.

Vi vänta endast på att klockan skall slå för att få trycka på strömbrytaren och låta skottet gå. Vi stå i spänning.

Berget, som vi borrar i, har visat sig nyckfullt. Vi veta inte säkert vad som gömmer sig där längst inne. Är det märke guld? Eller talmi? Eller bara kattgull? Låt oss hoppas på kattgull!

Nyfikenheten har varit stark under våra förberedelser — inte bara hos oss. Man har överhopat oss med goda råd, och somliga ha tagit ett tag med i släggan. Vi ha känt oss mycket tacksamma för all vänlighet och följt råden så långt som möjligt. "Ladda på!" har man sagt. "De ha skjutit här förr men varit för sudla om krutet." Vi ha, som sagt, laddat: med krut och dynamit och peppar och salt, och ett par kvickheter ha vi också stoppat ned i hålet. Vi tro nästan det blivit för mycket av det starka. Men vi lita på berget och hoppas på kattgull.

Nu slår klockan. Se opp! E-E-E-L-D I B-Ä-Ä-Ä-Ä-R-G-E-T!

Det blev Kattgull, mycket Kattgull och finfin Kattgull.

Vars å god!

RED.

Vad sig på semis tilldragit haver

Ett läsår har gått till ända. Ett år, till det väsentliga bestående av plugg, provräkningar och gymnastikskrivningar i angenäm omväxling. Och först och främst — ett år med händelser; 1926—1927 har varit ett händelserikt år. Man kan nästan påstå, att den ovedersägligen största händelsen, som ju inträffade redan under de första dagarna av höstterminen, varslar därom. Denna tilldragelse, som skakade hela vår läroanstalt och som vecka efter vecka lämnade stoff för spalt efter spalt i Mariebergs många tidningar och som gjorde semis till medelpunkt för hela världens intresse.

Du vet själv, vad jag syftar på — Enholms mustaschklippning. Det är onödigt att berätta det. Du kommer själv ihåg, hur allt gick till. Du minns, vilken uppståndelse det blev i kollegierummet, då den — som man trodde — fö r m e n t e Enholm trädde in en arla torsdagsmorgon. Med vilken logisk klarhet genomskådade icke Forsberg bedrägeriet! Och med vilken hetta fördes ej striden, sedan alla fått klart för sig, att denne man

var en dåligt maskerad bov, som kommit för att stjäla Forsbergs då nyss utexperimenterade uppfinning*, under det att den verkliga Enholm kanske låg mördad eller åtminstone hölls inspärrad i någon outforskad utkant av staden! Du minns det själv! Du minns, hur striden slutade, hur han — den ensamme — dukade under för övermakten; hur han bunden fördes upp i tornet och inspärades i 7:an.

O, forna tider! Fulla av bragd, mod och ära!
Och tiden gick. Och Enholms mustascher väx-

*) Som bekant konstruerade Forsberg hösten 1926 en automatisk betygssättningsapparat. Användes ungefär som en mikrometerskruv. Graderingen är i sitt slag enastående. Till grundbetyget fogas antingen +, — eller ?. Detta tecken kan också vara upphöjt i kvadrat eller satt inom parentes. Den sinnrika apparaten möjliggör ett noggrant fixerande av krians exakta värde. För närvarande ligger uppfinnaren i underhandling med Huskvarna Knäckebrödsfabrik i och för överlåtelse av patenträtten.

te dag för dag, och Enholm själv återinsattes i sina sociala och politiska rätt- och skyldigheter i direkt proportion till skäggväxten.

Under det gångna året har rektorns intresse för all slags sport visat sig på mångahanda sätt. Icke minst vid boxningsmatchen Hellberg—Hultgren under höstterminen. Matchen, som ursprungligen var av mera privat karaktär och som tog sin början kl. 7,36 f. m. i seminariets aula, avbröts av rektorn, som insåg svårigheten i att på det begränsade utrymmet få fram den eleganta stil, som just är utmärkande för de båda välkända boxarna, och i stället föreslog rektorsexpeditionen som lämplig plats för enviget. Förslaget mottogs givetvis med jubel och sedan en sakkunnig, Halle-nius III A. utnämnts till domare, fortsattes den avbrutna striden. Denna slutade med att Hellberg i tredje rondan under fenomenalt då gick i mat-tan och tog räkning till bortåt 150. Såsom seger-lön överlämnades till Hultgren en cigarrtändare med veke (Ängquists modell) omedelbart efter matchens slut. (Intresserade hänvisas till Röda Kvarn, där matchen sedan ett halvår tillbaka är obligatoriskt förspelsprogram.)

Av ännu större intresse blev dock Ling-minnets firande. Då som bekant vår kännedom om den Lingska gymnastiken huvudsakligen är av det praktiska slaget, är det ju mycket lämpligt, att vi emellanåt bli påmind om att Per Henrik Ling verkligen har existerat och att han gjort det svenska namnet känt i större delen av universum. Så skedde också.

Nämligen den 15 november, då vi firade minnet av den dag, då Per Henrik Ling startade sin turné genom livet. Den elegans, varmed våra gossar skötte gymnastikuppvisningen, och den ära, som vederfors semis genom bispens besök, förblekade dock vid det charmanta föredrag, som kapten Fröding läste upp för oss. Han var själv djupt rörd av sina vackra ord, och Norelius grät strida tårar bakom den blågula fanan, som märkbart darrade.

En journalistbragd utan like utförde vid detta tillfälle vår kollega D. N., som hade väsentliga delar av föredraget ordagrant införda i sin söndagsbilaga dagen före. Ett häpnadsväckande hastighetsrekord, som möjliggjordes endast genom ett fullkomligt uttömmande av de möjligheter, som erbjudas genom tidssekvationen, tidsskillnaden och vårpunktens förflyttning.

Ungefär samtidigt kom meddelande till semis, att nobelprisen skulle lottas ut igen. Och lidel-sernas stormar gingo höga; hela semis gungade i ett hav av patriotiska och paneuropeiska känslor. Fylld av helig patriotism och ytterligare uppeldad av de svenska framgångarna anslag lektor Asp-lind större delen av en lektion till ett obegränsat föredrag om kolloider. I avsikt att förhindra att någon av oss stackars seminarister skulle dö en för tidig död i grämselse, meddelade han efteråt, att ingen av oss kunde begripa ett dyft av det

hela; vi tego och sväljde, men fråga ännu i dag efter meningen.

De få minuter, som voro kvar av timmen, använde han till att korrigera den gängse och naiva upfattningen, att nordpolsupptäckten vore av vetenskapligt intresse. "En sportbragd på sin höjd."

Vi förstå så väl lektor Asplinds ringaktning för vår lilla nordpol. Då man själv natten igenom stirrar ut i den blå världsrymden för att konstatera, om ingen fixstjärna spruckit, måste givetvis de resultat, man eventuellt kommit till, vara av oändligt större värde både för en själv och hela den kunskapsförstående mänskligheten, än om vår lilla planet har någon nordpol eller ej. Det är ju en direkt tillämpning på den gamla satsen: Från det avlägsna till det närmare liggande.

Lektor Asplinds personliga bekantskap med nordpolen sträcker sig (söderifrån räknat) endast till norra polcirkeln, vilken han under världskri- get fick i uppdrag att vakta. Att han lyckades med sin svåra uppgift är ju allom bekant.

Och tiden gick, och snart började julferierna skönjas som en svag gryning borta vid horisonten. Och så kom badningens vecka.

Högtidligheten, som inleddes med IV A:s badning, måndagen den 10:de december, gjorde ett djupt och gripande intryck på de närvarande. IV A ställde upp utanför sitt klassrum i gymnastikdräkt och med rektorn i spetsen skedde sedan nedmarschen till badavdelningen. Därvid utförde orkestern elegant och känslofullt den kända kompositionen: "Små grodorna, små grodorna är lustiga att se". Utanför badavdelningen gjordes halt, och efter ett inledningsanförande av rektorn, delvis hämtat ur uppsatser om "Vattnets kretslopp". kom så högtidlighetens clou — badavdelningsnyckelns avtäckande. Avtäckandet, som skedde med dammtrasa, förrättades av simsektionens verkställande utskott med allt det allvar som stunden krävde. Efter slutad badning återvändande såväl åskådare som deltagare till sina respektive arbetsfält inom seminariet.

Och så slutade höstterminen, och så kom julen med frid och fröjd, och sen så började vårterminen omedelbart.

I slutet av januari kom plötsligt och oväntat Söderströms litterära omvändelse. Han slutade sin sagodiktning och övergick till skepparhistorieproduktion. För lokalfärgens skull anlade han en bedärande skepparkrans, som han personligen bar över två veckor. Tiden förefaller kanske orimligt lång, i synnerhet då det gäller en skepparkrans, men man måste betänka, att Kaspers redaktion arbetar odrägligt långsamt. Efter ungefär 2 1 2 vecka återgick Söderström av okänd anledning både till sin vanliga frisyra och sin sagodiktning, och Sveriges litterära värld drog en lättnadens suck.

I mediet av februari utkastades en fruktansvärd anklagelse mot Holmberg IV A. Han till-

vitades att på söndagen och vid högtidligare tillfällen använda flygelöverdraget som överrock. Han lyckades dock bevisa, att han omöjligt kunde använda omtalade överdrag, emedan han ej var stämd i samma tonart som flygeln, och undgick därigenom vidare obehag.

Ett synnerligen energiskt arbete för seminaristernas förskönande har under året bedrivits av G. Eriksson II A. En 22-pinnad kam av prima björk, inköpt med av honom insamlade medel, har överlämnats till elevkåren såsom gåva och finnes tillgänglig i avklädningsrummet. Delvis i samma riktning har också Sylvia arbetat och kan nu med stolthet peka på resultatet — en vacker och väl placerad vägghylla, benämnd Hammarfäst. Carolus åter har ej utträtt så synnerligen mycket — undantagandes ett par samkväm och tvenne utflykter till Gräsdalen, i båda fallen gemensamt

med Flickskolan givetvis. Då nu emellertid Karl Johan Karlsson kommit till styret, har föreningen antagligen en glansperiod att motse. S. F. F. däremot har utvecklat en stor livaktighet. Föreningen har under senaste året specialiserat sig på en enda verksamhetsgren, nämligen lekaftnar. Enligt Statistisk Årsbok har ungefär 74 proc. av samtliga lekaftnar på semis anordnats av den lekfulla föreningen.

De som gjort allra mest för att överhölja semis med odödlig, ja evinnerlig ära, må gömmas till sist, nämligen våra idrottspampar. Stadigt har semis stjärna stigit mot höjden; stadigt har med Svensson och Zetterström hoppet stegrats i såväl höjd som längd. Bravo!

Läsåret är slut. Tack och adjö, kamrater!

Vi träffs.

X & C: o.

Brustna strängar

Månen spred sitt silver över jorden.

Allting sjöng om kärlek i naturen

himmelsk kärlek, som var sanning vorden

och till oss på änglavingar buren.

Ack, jag stod ju ensam där med Henne,

Henne, som jag ensam trår i livet.

Sakta böjde jag mig ned att kyssa Henne

och att läsa, vad i Hennes blick stod skrivet.

Kärlekgudens snara blev allt trängre. —

Då sad Hon: "Jag älskar dig ej längrel" —

Du min Gud, jag kände nå't som brast.

Jag sjönk tillsamman, ack, den brast, min

hängselstropp av flätad bast.

A. Hå.

Två opedagogiska frågor

En bitter erfarenhet lär varje seminarist, att ett brott mot de regler, som ange frågans formulering, alltid har obehagliga följder. Det är inte bara svaren, som bli galna och som kunna snälvrida även den bäst utarbetade lektion. Nej, kritiken efter lektionen är värre. I brist på annat hugger man då in på frågeformuleringen, ty där finnas alltid möjligheter att vara från mot det stackars offret. "Vem gör f. ö. inte en tabbe, när det gäller att avfyra frågor med en kulsprutas precision?" (I. Jansson).

Kattgull, som inte är en pedagogisk tidskrift och alltså har små anspråk i den vägen, har totat ihop ett par sådana där tvetydiga frågor, som man kan svara precis vad som helst på och ändå svara rätt. Den första frågan, som ställts till seminarists lärare, lyder så här: "Vad bör en seminarist först och främst lära sig? Den andra, som riktats till eleverna i avgångsklassen, har fått följande utseende: "Vad har du lärt dig på semis?"

Om nu både lärare och elever hade haft ett riktigt fint grepp om sin livsuppgift, borde det ju vara en relativt enkel sak för de förra att ange vad de sträva efter att lära bort och för de senare vad de inhämtat i kunskapsväg under de fyra år, som svenska staten låtit dem njuta på ett av dess seminarier. Fullt så enkelt har det dock inte varit att få svaren. Den vederhäftiga kritiken skjuter förstas skulden på frågorna, och vi erkänna vår oförmåga. Kattgulls medarbetare har emellertid lyckats infånga några svar, som vi återge här nedan.

Låt os börja med lärarna! "Vad bör en seminarist — — —" Direktör Bengtsson anträdde trappan med en sådan fart, när vi framställde frågan, att vi togo det som ett artigt avböjande. Herr Dahl ville inte säga något bestämt. "Det beror så mycket på vars och ens förutsättningar", påstod han. Herr Sjöststrand svarar med ett enda ord: balansgång och tillägger, att det inte är fråga om gymnastik. Vi förstå. Även fröken Wåhlén har trängt ihop fordringarna i ett ord: självdisciplin. Fru Lilius vill heller inte vara lång. Hon tycker att det räcker med: Känna ansvar för sitt blivande kall. Lektor Morin tänker som sig bör på sina disciplinars hälsa och anser, att de böra lära sig använda galoscher.

Så ha vi de skriftliga svaren, som kommit in. Vi ta alltså mod till oss och skicka om och om igen ut frågan:

Vad bör en seminarist först och främst lära sig?

Frågan påminner om en episod under en matematiklektion i IV:de klassen, då en lång ekvation var uppskriven på tavlan och undertecknad frågade en seminarist: »Vad

ska vi nu först och främst göra», varpå följde det lika blixtnabba som oväntade svaret: »Lös ekvationen!»

Ungefär så skall jag svara, med ett svar på var och en av de 10 frågor, som uppstå, om man i tur och ordning betonar vart och ett av de i frågan ingående orden (frågetecknet, som Red. själv i främsta hand tycks betona, inberäknat:

1. Vad...: B-kursen!
2. ...bör...: Nord. Familjebok!
3. ...en...: Mer än 2 vilka andra seminarister som helst tillsammans (varigenom han alltid blir värst).
4. ...seminarist...: Att vara seminarist och leva på inackorderingskost.
5. ...först...: Att hoppa från Klara—Marieberg (= prep.-kursen till seminariet).
6. ...och...: Obönhörligt lyda väckarklockan, om den också skulle bullra mitt under en lektion.
7. ...främst...: Avvärijande av sammansatt räntas ödesdigra följder.
8. ...lära...: Att skilja huvudsak från bisak, och bl. a. inte glömma, att han ska bli folkskollärare med tiden.
...sig...: Vad han sedan skall lära andra!
10. ...?: Svaren lades i en degel, upphettades, fingo avdunsta, (ej alltför mycket betonat), och efter en tid hade där utkristalliserats något, som gav ett synnerligen komplicerat spektrum, och vars något algebraiska formel befanns vara:

BILDNING!

Korollarium: Det hela är lika med summan av alla sina delar.

Karlstad, den siste april 1927, med vänlig hälsning!

Ad.

En seminarist bör först och främst lära sig att bli en god och duglig människa.

Albin Olsson.

Skicklighet i konsten att sköta människor, först sina lärare, sedan sina elever.

Gardell.

Att konst även i sin minst anspråklösa form ej är något konstigt.

Eric Nyreen.

Tälamod.

Bertil Rhodin.

Att utföra allt sitt arbete under ansvar inför den valda livsuppgiften.

Bror Enholm.

Seminaristen bör från början leva sig in i följande tankar:

att han redan som seminarist men ännu mera som lä-

rare både i sitt privata liv och under skolarbetet blir föremål för allmänhetens kritik,

att lärarekallet är högt och stort,

att det är en förmån få bli utnyttjad för detta kall, att kallets möda lättas, i den mån man själv värmas av idealismens, tjänandets och självuppföringens eld, och

att de kalla och de, som leva blott för sig själva, gå miste om något av det bästa, livet har att ge.

Gustav Karlström.

Gamle prostens, som inte var känd för några djupare kulturella intressen, hade dött. En ny kyrkoherde var vald och höll just på att flytta in i prästgården. Han var en lärd man, som hade ett stort bibliotek, och hans böcker voro hans stolthet.

Under det han höll på att ordna sina bokskatter, kom en av kyrkvårdarna, en av socknens storbönder, på besök. prästen visade nu sina böcker, och då dessa inte alls tycktes imponera på kyrkvården, utbrast han: »Så mycket böcker hade väl inte min företrädare?» »Nääj», kom svaret, tryggt och sävligt, »si han var allt fullärd, när han kom, han.»

Vad en seminarist främst bör lära sig, är att inte tänka som denne kyrkvård: att man är fullärd, när man tar sin examen.

August Isaacsön.

Vad som närmast faller mig in, när det gäller att säga vad en seminarist först bör lära sig, det är den första läxan, och det kanske kunde räcka till besvarande av ovanstående. Men — om jag tar mig friheten att något litet pressa uttrycket, vill jag tillägga, att vad jag främst önskar en seminarist, såsom det nyttigaste och nödvändigaste, skulle jag kunna uttrycka med vad man brukar kalla »att få en riktig läxa», något som ingen människa kan undgå men som få människor förstå att värdera.

Sven Bergentz.

Ett seminarium är ett stort maskineri, genom vilket seminaristen skall passera för att slutligen utsläppas i livet beredd att inträda i kanske det skönaste och mest upphöjda kall, som gives, — uppfostrarens och lärarens.

För att fylla sitt kalls plikter fordras, att seminaristen förstår de små, som komma under hans hand för att utbildas till människor. Han måste ha lärt känna barnets själsegenskaper. Barnpsykologien är därför en oändligt viktig sak. — Men han måste även lära känna sig själv. Han kommer att bli ett föredöme för barnen, och då gäller det, att han har en sådan självkänedom, att han vet sin begränsning och han vet att vara herre över sig själv. Förståelse för barnen och ett taktfullt uppträdande mot dem utmärker en god lärare. Men allt detta utesluter ej ett visst mått av kunskaper. Maskineriet — seminariet — skall ej utgöra något liknande en korvstoppningsmaskin, som proppar seminaristerna fulla med allt tillgängligt vetande. Det avser att utöver den utbildning, som sammanhänger med seminaristens blivande lärarkall bibringa sina alumner en god allmänbildning, fotad på goda och verkliga kunskaper. Det giver den blivande folkskolläraren en god ställning i livet och eleverna se gärna med förtroende upp till en lärare, som kan »litet av varje».

Gösta R. Cedergren.

d. 16/5 1927.

Vad seminaristen framför allt bör lära sig? — Förmodligen sina läxor och övriga av lärarna förelagda uppgifter, varjämte han bör lära sig att hushålla med sina planar, sin tid och sina krafter, alltså arbeta regelbundet, planmässigt och intensivt men unna sig tillräcklig vila mellan arbetstiderna — måttligt ansträngande friluftsliv och tillräcklig sömn.

Efter de fyra seminaristären följa de trettiofem tjänsteären som lärare. När magistern blivit vederbörligen hisad, blomstersmyckad och hemburen samt avhämtat sitt folkskollärarebetyg och sänt det i hundratals avskrifter till rikets skolråd och skolstyrelser, har han likt lantmannen sått sin säd och får kanske, medan han väntar växten, tid att tänka på framtiden och hur han skall gå i land med sin livsuppgift. Då är han visserligen utlärd och kan och vet allting, men ett par ord om vad en lärare framför allt bör lära sig till han kanske ändå att höra. Även om de äro litet kätterska.

I regeln äro skolbarnen goda, villiga och intresserade samt i de flesta fall även begåvade. Den lärare, som gör en motsatt erfarenhet, bör misstänka, att han själv inte ännu blivit fullt hemmastadd i konsten att uppfostra barn (liksom den som misslyckas i sina försök att blåsa flöjt snarare bör skylla detta på sig själv än på flöjten).

Lydnad är intet självändamål. Därför får en befallning inte vara godtycklig. Ett förnuftigt skäl skall ligga bakom såväl befallningen som lydnaden, och detta skäl böra även barnen känna. Då erhåller befallningen en större auktoritet och blir åtlydd utan kraftiga medel. I den utsträckning det är möjligt böra barnen få handla efter eget omdöme, utan tvång av bud och förbud. Därigenom förberedas de för livet, där ingen skolmästare är till hands att ge anvisningar och bära ansvaret. Vi ha gott om lydiga medborgare men ganska ont om självständigt tänkande och handlande. Vi ha gott om människor, som önska vara goda, men mången har ej viljestyrka nog att »förbli sina bästa drömmar trogen». Att uppfostra en stark vilja är därför skolans mål i lika hög grad som att väcka kärlek till det goda och rätta och sköna. Därför bör läraren anse självkänsla och en egen vilja hos ett barn som en dygd, som bör utvecklas, inte brytas ned. Uttrycket »du har ingen vilja», som var så vanligt i gamla tiders uppfostran, har gjort mycket ont, vida mer än det självsvåld, som i vår tid på somliga platser får spira och som naturligtvis måste motarbetas, det också.

Ordningen i skolan bör grundas på ömsesidigt förtroende och förståelse, inte på fruktan för tillrättavisningar. Läraren måste ha avdelningen i sin hand, så att han när som helst kan påkalla dess fulla uppmärksamhet, men om han sedan kan ge efter ifråga om sträng disciplin, är det bara bra. Varför skulle inte ett par barn under en tyst övning få rådgöra med varandra, om t. ex. rätta sättet att lösa ett räknexempel? Varför skulle en viskning inte någon gång kunna få förekomma? — Naturligtvis under förutsättning att undervisningen inte störes därav. — Vi ha i våra skolor så gott om förbud, som vi vant oss vid sedan vår egen skoltid och som vi därför betrakta som nära nog kanoniska. Vi kanske hade nytta av att undersöka, vilka av dem som äro absolut nödvändiga. De övriga kunna utan skada slopas.

Undervisningen bör helst ha form av ett samarbete mellan lärare och barn, där läraren visserligen bör vara den överlägsne men inte är det i så hög grad som han ofta tror.

Och slutligen bör läraren veta, att han är långt ifrån färdigutbildad själv. Han måste ständigt vara på sin vakt mot misstag och ständigt söka nå bättre arbetsmetoder. När han blir självbelåten och börjar tala om sina många tjänsteår och sin stora erfarenhet och relativa ofelbarhet — ja, då borde han få avsked såsom uttjänt.

Axel Söderström.

Att seminaristerna ej tagit frågan fullt så allvarligt som sina lärare, framgår av svaren här nedan. Men även i parodien ligger det ju ett stänk av sanning.

Att vägen till folkskollärorexamen är ganska slingrig och att de, som ha en löpande tunga och mjuk rygg, bäst klara milstolparna.

John Isaksson.

Hur en lärare ej bör vara.

Per Hedell.

Att tänka fritt och låta andra tänka fritt — tack, Farbror!

Att veta hut — tack, kapten!

Att hålla käften, när det kokar som mest inom mig — tack, Broder Ansgarius!

E. Norelius.

Att andlig skörbjugg och vidsynthet kan trivas bra tillsammans.

Torsten Holmberg.

Tala är silver, svamla är guld.

Erik Andersson, IV B.

»Bättre tala än illa tala.»

Håkan Brunnegård.
Västgöte.

Att huvudvärk icke är någon sjukdom.

Henry Johnsson.

Två saker: att inse, att jag absolut ingenting kan, och att inse det lönlösa i mina värderade lärares bemödanden att slå in vetande i min av naturen synnerligen dumma skalle.

G. E., IV A.

Det hoppas jag få klarhet uti, när jag kommer ut som lärare en gång.

Gustaf Lund.

Ingen väg är så tung som upp till 10:an i tornet, och ingen är så lätt som Kvarnbergsgatan i riktning N. O.

R. N—g.

Tålmod övervinner surkål.

Hå E.

Vad jag lärt mej. Att åtminstone inte vara kvick på andras bekostnad över någon brist i deras kunskaper.

Groph.

Konsten att undertrycka sin egen uppfattning och inrätta sin egen åsikt efter andras.

J. B. B.

Väl är jag olärd än, trots årens myckna knog.

Vad jag fått lära är, att jag ej lärt mig nog.

K.-E. J:son.

Vad jag lärt mej på semis? Jo, allting och ingenting samt Herons formel.

John Forslund, IV A.

Att tvivla.

Erik Kerstis.

Det skall i värsta fall räcka att tala om under 6 år i folkskola, så något måste det väl vara.

Hilding Landin.

Att jag sover lika gott på första bänk i salen som på sista.

S. E. S.

Som musiker hade jag i »ettan» noll.

Nu spelas koraler i dur som moll.

Nils Söderblom.

Man skall inte slå tillbaka den som slagit en.

Paul Wirén.

Att ha ett stort och rymligt samvete.

Edvard Karlsson.

Tänka, tala — tala.

Z.

Att knyta näven i byxfickan.

Kalle Hedström.

Att vända kappan efter vinden.

Rudin.

Att balansera.

Gustav Eriksson, IV B.

Att Chronschoug i många exemplar går omkring och grinar åt bönder och arbetare.

Ejnar Jansson.

Jag har fått lära, hur jag ska' lära.

Hugo Lindberg.

Våren och människorna i vårens tider

Vår! Vilken tjusning ligger det inte i detta lilla ord! När det nämnes, pulserar blodet starkare i människans ådror, och vi nordbor, som hela den långa, kalla vintern suttit i en mörk stuga och värmt oss vid den magasinerade sommarvärmen, tycka oss i andanom ligga lättjefullt utsträckta i en "hemskt" vacker hage, där endast kossorna och vi ha rättighet att vara. Men så fort går det endast i tankarna. Den gråa, kalla verkligheten, som filosoferna kalla den, har så lagom bråttom, när det gäller att få bort den meterhöga snön, som gömmer gräsmattan i vår kära hage. Striden mellan ljuset och mörkret blir dock slutligen en seger för det förra, och kung Bores snö vita mantel förvandlas så småningom till porlande bäckar.

Ute i naturen börjar allting vakna ur sin långa vintersömn. Det är som om varje liten planta skulle spänna sina yttersta krafter för att så fort som möjligt bliva stor och hinna alstra frön till nya individer. En ständig strid mot förintelsen råder i naturen, och varje vår blossom striden upp med samma kraft, som den gjort så många tusen vårar förut.

Människan ryckes med av vårens stridslust, och "med hacka och med spade" rycker hon till anfall mot förintelsen. T. o. m. den sprättige flanören finner för gott att kavla upp skjortärmarna och gräva potatisland och så blomfrön.

När marken kläder sig i blomsterskrud, måste också de döda tingen förgyllas upp. Backstugusittaren köper rödfärg från stan, och snart ler den röda stugan sitt soliga leende mot sommarnöjespekulanten.

Utänför mitt fönster ligger en motorbåt med kölen i vädret. Varje kväll komma ett par unga män med famnen full av tjär- och färgburkar, penslar och mycket annat, som behövs för att sätta en otät och ful motorbåt i ett anständigt skick.

Vart jag vänder blicken, ser jag båtar, som bestrykas med de allra grannaste färger.

I vassbänkarna guppa flatbottnade ekor upp och ned, och morgonkrya farbröder plocka glittrande gäddor ur de drypande näten. Stackars fiskar, som måste stekas i en flottig panna, just när livet ler som vackrast emot er!

Solen, som vi alla älska, är barmhärtig mot dem, som frusit under vintern. Den tittar ned på stadens mörka bakgårdar och in i små kyffen, som legat i skymning sedan i höst. Men den avslöjar också så många tråkigheter. Vår, som vi trodde vara rena, bli smutsiga och dammfyllda inför solens granskande blick. Våra gamla kläder sågo förut riktigt fina ut, men nu ha de blivit nötta och ändrat färg. Så sätter vårsolen igång skurkärningar, skräddare och modister. Juden innanför disken gnuggar belåtet händerna, men den penninglöse går tyst och med nedböjt huvud genom bagatorna.

På ströget trippa unga, bedårande damer, som på förmiddagarna hjälpa mamma eller grosshandlarens fru med vårbyken, men som på aftonen lysa i sin nya vårstass. Beundrande blicka stadens ungdomsherrar upp till vårens fjärilar. Under de knopande träden gå par om par och i en med baksmälla försedd eka, som strävar ut mot den öppna sjön, sitter ett älskande par och ser på månen och lyssnar till böljornas stilla sång.

Att sitta inne och läsa, när kvällen är ljum och saven sjuder i björkarna, är svårt även för den trägnaste plugghäst. Bleka ansikten titta därför ut ur studiekamrarna, böckerna läggas på hyllan, och förgäves dundrar magistern mot sina okunniga elever.

Sådan är våren. Den är starkare än människan, och med sin mjuka hand drager den fram allt vackert och ger evigt nya krafter åt den gamla världen.

H. E.

Att inte vara för »snäll».

J.

Det vet jag inte.

Olle.

Att på semis, såväl som annorstädes, finns ett övermått av kärlek, egenkärlek nämligen, och att det finns en liten vacker visa, som sällan sjunges, nämligen rättvisan.

F. d. optimisten A. Hä.

Lektor Gardell sa en gång under en lektion i nationalekonomi, att man inte fick tillskriva alla primäruppgifter lika stort värde, när man uppräftar statistik. Säkert kan man inte ställa ovanstående två grupper av svar jämte varandra och säga: "Detta lär lärarna ut, och detta lär sig seminaristerna". Fullt så olyckligt är det inte.

Hyed.

Hur seminarister äta och bo

Lika säkert som att eftermiddagstågen till Karlstad den 27 aug. medföra massor av seminarister, är det att flyttningssäsongen för samma folk inträffar litet när som helst. Om ni skulle få se en ung man, som skjuter en dragkärra, på vilken står en koffert, en bokhylla och ett par skor med galoscher, så är det troligen en pedagogie studiosus, som funnit ett bättre rum, i vilket han säkert kommer att läsa bättre och med större framgång än i det gamla kyffet.

Som kursare fick han ge Enholm en femma för adressen på sin vindskupa, men som seminarist slipper han denna utgift, ty seminariets anslags-tavla är fylld av välvilliga tanters lappar, som tillkännage, att "ordäntliga herrar semenarister" kunna få hyra skrämfria rum.

Låt oss gå ut på en vandring bland Vikens, Kvarnbergets och Mariebergs större träkåkar och se, hur seminaristerna ha det i sina "egna hem".

Adresser bry vi oss inte om, ty att hitta ett husnummer i exempelvis Viken hör till de svårare problemen, som vi överlämna åt stadens fäder och postverket att lösa. Vi knacka på litet var som helst, och alltid bor det någon katt i huset.

I den där röda stugan försöka vi. Jo, här bor en katt. Varsågod, säger tanten och släpper in oss i en garderob. Men vi upptäcka en kakelugn och en säng, på vilken ligger ett par stora skor, och bakom dem står en tidning. Detta måtte alltså

vara ett boningsrum. Tidningen rör sig och ett hej tillkännager, att en kamrat bor här.

— Sitt, säger kamraten och visar på sängen och sätter sig själv på skrivbordet.

— Puh så kvavt — så trångt!

— Du har rätt, men det räcker åt mej. Och gumman är bussig.

Berömmet flödar. Han talar om kaffe på söndagsmornar och andra mornar och eftermiddagar, om klädtvätt och byxpressning, om blommorna i vassen på bordet och om många sådana där småsaker, som egentligen ingenting äro värda, men som man ändå värderar.

— Är det där din? fråga vi och peka på bokhyllan.

— Ja, den är egen tillverkning.

Vi tacka och gå och hamna i ett stort och fint rum, där vi knappast våga slå oss ned.

— Du bor fint.

— Åja, men jag ska snart flytta igen.

Här hette gumman fru och var inte alls så där fryntlig som på första stället. Här saknades söndagskaffet, här fick man inte hosta efter kl. 10 på kvällen och före kl. 8 på morgonen. Galoscherna måste stå 2 dm. till höger om dörren och rocken hänga på tredje kroken från vänster. På väggarna stodo anslag: Rökning förbjödes! Spotta inte! Gå tyst! Snarka inte! Släck ljuset vid utgående! Drag ner rullgardinen, när solen skiner! — — —

— Brrr! Ajö! — Är det din bokhylla?

— Ja, det är min.

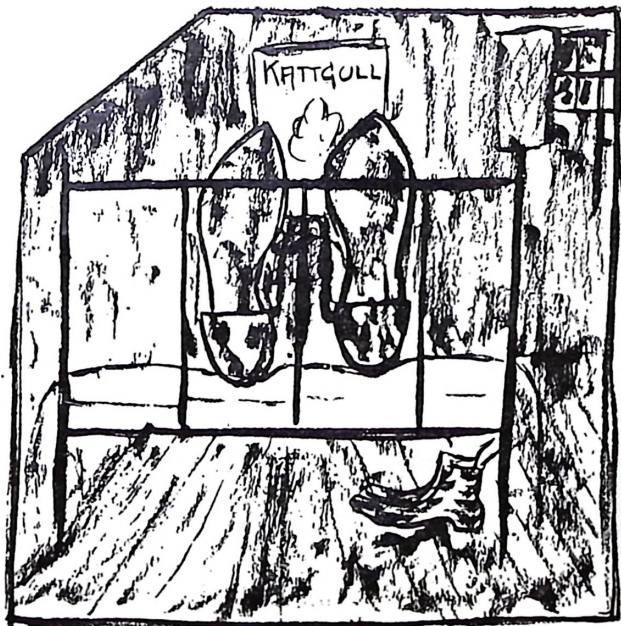
— Märkvärdigt ändå, att det inte finns en bokhylla i ett rum, som hyres ut till en studerande, sa vi, när vi kommit ut. Och detta visade sig sedan höra till undantagen. De mera företagsamma gjorde eller köpte en hylla. De andra lade sina böcker på hög i ett hörn.

*

Vi hade fått nog av rum och vände oss till en specialist på seminaristkost, och han berättade:

Legio äro de matserveringar, som växt upp, blomstrat och dött i semis' närhet. De ha börjat med fint dukade bord och en god föresats att ge finfin mat och samtidigt lägga grunden till ett stenhus i Klara. Av stenhuset blev aldrig mer än ett par förfrågningar, och den finfina maten har fått stanna i slakteributiken. I stället har man specialiserat sig på något enkelt men ändå fint, och då specialiseringen, som alltid i en modern tid, varit långt driven, ha seminaristerna fått både god mat och omväxling genom att byta matställe.

En tant har matat sina gäster med fisk: kokt fisk, stekt fisk, inlagd fisk, fiskpudding, fiskbullar och fisk, fisk. Fisktransporterna ha skötts av en

Ett kollegium upplevat i en dröm av en seminarist

Man hör skratt och oväsen. Dörren till kollegiet slas upp, och in störta lektorerna, övnings-skollärarna, fru Lilius och Märta. I ett nu företer kollegiet bilden av en bikupa, vars invånare äro sysselsatta med att svärma. Några av de lugnaste bina lyckas sjunka ned i härliga länstolar. Forsberg lyckas därjämte slå omkull en vas och ser olycklig ut.

Gustaver surrar som en geting i bisvärmen: Isch, isch, isch, vad du bär dej åt!

Forsberg (generad): — Hehehehe... Nåe...

Rhodin kryper upp i bokskåpet och läser ige-nom nästa barnprogram, under det Isaacsson slår i ett lexikon efter ett förflutet ord; när han funnit det, följer han dess härstamning och öden ända från sanskrit och är så nöjd. Gustafsson slår upp Karlstads-Tidningen, och Enholm kikar över axeln och läser en ny, rolig historia, som han sedan äm-nar fortplanta till stackars seminarister, som aldrig ha hört den förr!

Lektor Stolpe mönstra: de närvarande och pekar: — Vem är det, som sitter bredvid Dahl?

— Det är Karlström, svarar Dahl och myser.

Karlström uppenbar sig nu i det s. k. psykologiska ögonblicket. Han rusar in genom kollegie-dörren, snubblar på tröskeln, ler ett saligt leende, bugar åt alla håll samt slänger väskan och filten och pålsen över en karmstol, gnuggar händerna och förklarar: — Bilen krångla' igen.

Sjöstrand höjer på ena sidan av näsan och vädrar, men säger ingenting.

Ledsagad av ett förskräckligt oväsen vinner Creutzer över Nyreen i fingerkrok, och i vild för-tjusning dansar Söderström och Bengtsson charle-ston över golvet, och under handklappningar hju-lar Söderström tillbaka.

Oväsendet stegras alltmer. Lamporna svänga,

och böckerna i bokhyllan vakna upp ur sin obe-märkta tillvaro.

Då — med ens — — allt — — tyst. Lamporna stanna, och böckerna somna.

Pater! susar den stilla viskningen från man till man och från fru Lilius till Märta. Severin sväl-jer, och Isaacsson ställer gravitetiskt in sitt lexikon i hyllan och gör halvt högerom, som Fröding lärt honom, och knixar med huvudet. Alla de övriga bocka sig och niga, och under de vördnadsfulla vördnadsbetygelserna skrider Pater fram till långa bordet och gör en kort handrörelse. Alla sätta sig lugnt och sedigt och knäppa händerna. Söder-ström bär fram klubban och räcker den med en djup ryggböjning framåt till Pater, som pekar åt Söderström att sätta sig och slår sedan klubban i bordet och säger: — Ju!

Och med detta ord är mötet öppnat.

Stolpe reser sig först och begär ordet: — Jag tycker, att seminaristerna' ganska ofta äro mycket sjuka. När jag var rektor (sticker tummarna i armhålan) kunde det inträffa, att en bänk stod tom så när som på en plats. En borta på trettio, ja ofta två, märk det, mina herrar, å förlåt, mina damer också. T v å s t y c k e n, det är f ö r mycket. Jag anser det vara ett oeftergivligt villkor för un-dervisningen, att seminaristerna bevisar lektioner-na. Det inträffar ju, att elever ha ända upp till tjugo "pinnar" på terminen, och...

Enholm: — Aprapå pingar, så...

Gustaver (hastigt): — Skri'pp dom, skri'pp dom, dä' na'ss klart!

Forsberg (ler brett, knäpper och gnuggar hän-derna): — Psykologiskt och pedagogiskt kan...

Holmstrand (drar in luft i näsan): — Asch, asch, peda mej hit och peda mej dit. Fråga bara!

Isaacsson: — Och så får en springa omkring

herr Pelikan, som för ändamålet satt upp med cykel, betsmän, låda och en stor penningpung. En annan tant bjuder på korv till morgon, middag och kväll. Ansenliga äro de korvmassor, som för-tärts av en seminarist under de fyra år, som han ätit sig mätt i Karlstad. En tredje tant har glatt sina gossar med pannkakor. Detta höll på att gå alldeles galet i längden, ty bittervattnet tog slut, och inte ens den envisaste frödingsgymnast kunde få bukt på klistret. Matgänget klagade, och sva-ret kom, som om framställningen vore väntad: "Ni har inte fatt så mycket pannkaka, det har varit plättar ibland också, och om ni inte vill vara så

snälla och tåla min mat, så ska jag gå till rektorn ögonblickligen, och ni får inte gå en dag längre på semis.' Men pojkarna skrattade och gingo till ett korv- och fiskmatställe.

Det hände en gång, att en av dessa älskvärda mat-tanter kommit över en hundraårig kalv, i vars kött inte ens en skarpslipad morakniv kunde åstad-komma ett märke. Pojkarna tyckte förstas, det var synd att förstöra antikviteter, varför en av de mest ömsinnade hissade bordsflaggan på halv stång. Mat-tanten insåg sitt brott och grät — över kalven.

och vara doktor (slår upp en grammatik och ser efter om han använt rätt pronomen).

Morin (brusar upp): — Faktiskt så (sätter sig, förvånad över sin svada.

Isaacsson (upplysningsvis): — Man hade varit bättre.

Creuter är sysselsatt med att riva sig i håret och fäkta med armarna. Hans tankar gå till Chikagokören: — Det var en gång. Å, va de kröp, å, va de hoppa, å... (storknar vid minnet).

Gustaver (retsamt till Asplind): — Hör du, har du fått tag i den där planetstjärnan än, som du kikat efter i trettio år?

Asplind (spydigt): — Var det "blyt", som...

Tumult, ett par stolar välta omkull, de lösa bråk med x och y och hugg och slag under bordet.

Forsberg söker hypnotisera de båda stridstuparna, men misslyckas fullständigt förstås och sätter sig i ett hörn på golvet och hypnotiserar sig själv. Stolpe räknar ut Asplind, som sätter sig i ett annat hörn och funderar över en liten enkel iakttagelse.

Pater slår klubban i bordet: — Nå ju, gör inte så där, ju!

Ansträngd av det långa talet torkar han sig i pannan med en handduk, som Bergentz glömt kvar.

Fröding tycker det är tråkigt och ritar "myror", och Nyreen sätter B-n under dem.

Fröding rynkar pannan: — Rita bättre själv! Nyreen utför en lång, välformad handrörelse, fattar Fröding som vore han en pensel, och sätter honom bredvid den vackra azalean på bordet. Fröding blir arg, svär nästan, gör ett tigersprång över den förtjuste Rhodin och bilar hem.

Holmstrand halar upp spegel och kam ur fickan och småler mot sitt trevliga ansikte samt gläfsar åt Dahl, som är yster och språksam.

Isaacsson sätter ut skiljetecken i sitt protokoll och hänvisar här och där till sin stilistik. Farbror Gardell gäspar, sträcker på benen, slår knytnäven i bordet och undrar: — Mina damer och herrar. De här går för långt. Jag går hem! Går hem.

Stolpe sticker tummen i armhålan och undrar: — Va' var det, som ledde oss in på detta?

Holmstrand (argt): — Det var du!

Dahl och Forsberg dansa och försöka sjunga: "Vi äro musikanter allt ifrån Skara' län" tillsammans med fru Lilius och Märta. Bengtsson är från över deras sång och härmar dem. De dansande törna mot Severin, som vaknar upp och spetsar näsan.

Bergentz serverar på prov; bollen råkar Söderström, som fräser och kastar ut bollen genom ett stängt fönster. (En förtjust barnröst förnimmes utifrån.)

— Nå, ju, Söderström, säger Pater, som just nu kommer ihåg, att han sitter i kollegiet och inte i överstyrelsen, slå inte ut fönstren ju! — Det var inte mitt fel, gnäller Söderström. — Söderström får gå ut, ju! Söderström går ut och avbryter en lektion.

Pater smäller klubban i bordet. — Mötet är slut. Ju!

I nästa ögonblick är Dahl uppe i andra korridoren.

Alla de övriga hinna fram för st till dörren, och resultatet blir ödesdigert för skåpet till vänster och bokhyllan till höger. Ingen kan komma ut eller in. Pater drar i ett ben här, en arm där och ställer upp ägarna på två led. — Det ska vara ordning ju. Marsch! Det gick fint! Isaacsson marscherar in i biblioteket och sprätter upp en ny ord-bok, 'som jag skall ställa in i referensbiblioteket, om någon är intresserad av den".

Asplind "rättar" laborationsredogörelser, och Gustaver tappar skoghallsdoft på flaskor, men tappar dem ibland — tyvärr.

Stolpe cyklar hem och visslar: "Jag är ute, när gumman min är inne, jag..."

Bengtsson och Elsa sjunga vaggvisor på solmission under hemvägen, och under livligt samspråk cykla fru Lilius, Märta och Enholm hemåt.

Och till sist tittar Karlström in hos en tant i förbifarten och blir fägnad på kaffe och skvaller.
H ö r l u r e n.

Samuel spelar upp för direktör Bengtsson.

B.: — Det gick inte så värst bra det där, men pauserna var det ju ingenting att anmärka på.

S. — Men så har jag övat på dom också.

Under en geografilektion meddelade lektor Stolpe den kunskapen, att en viss järnväg i Knalledonien är mycket dåligt trafikerad.

— Nej, det är den inte, opponerade sig Dahlen, för jag reser på den varanda gång, jag reser hem.

Lektor A.: — Ni få vänta ett ögonblick, jag måste sköta om apparaterna, som reglera väderleken.

Lektion i tyska. Eleven Carlsson läser ett stycke och kommer så till ett ställe, där det står »das» i stället för »der».

Lektorn (avbryter): — Hör nu Carlsson, vad är det för fel där?

Carlsson: — ???

Lektorn: — Det är fel med das. Men vad är det för fel?

Carlsson söker läsa vidare.

Lektorn: — Nej, Carlsson, det g ä r

vi inte ifrån, förrän vi är färdiga.

Två kristendomshistorier.

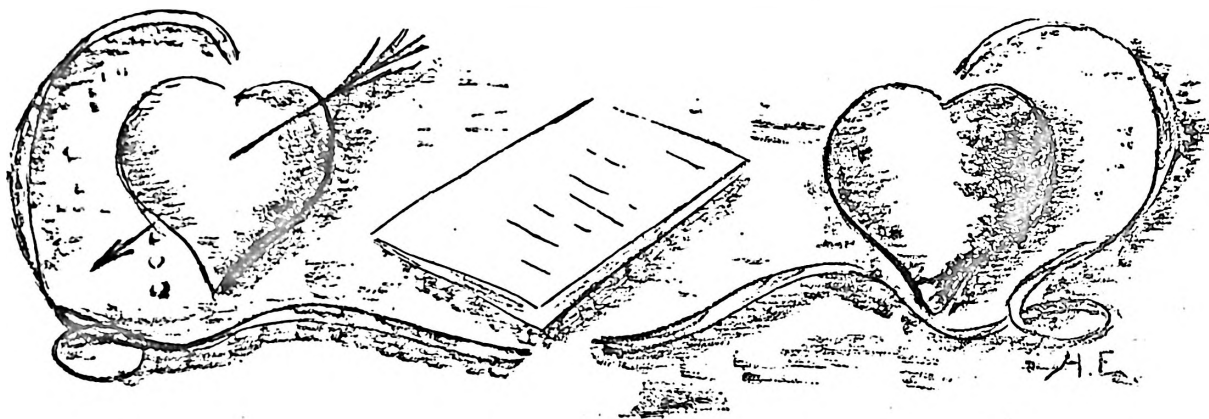
Pater: — Hur många helgdagar ha vi under jul?

Idre: — Juldagen, annandagen och tredjedagen och —

Pater (avbryter): — Stopp ju, stopp ju!

Pater: — Hur många böndagar ha vi, Hammar?

Hammar (yrvaken): — Onsdagar, lördagar och söndagar.

ETT BREV.

Hjärta, så du värker!
 Själ, så sjuk du är!
 — Å, det var ett brev som kom
 — tunt och glättat papper —
 ett par rader bara:
 Du, förlåt! Jag är ej längre din. —
 — Bara ett par ord
 på ett tunt och glättat
 papper.

Men min värld blev tom och kall
 — förut var den rik och skön.
 Allt är mörkt.
 Mitt huvud svindlar.
 Bilden av en kvinna på mitt bord
 hånande
 mot mig ler.

— — — —

Hjärta, så du värker!
 Själ, så sjuk du är!
 — Å, det var ett brev allenast —
 på ett tunt och glättat
 papper — — —

Lasse Lans.

Det går an!

Socialt betonad tendenstragedi i en akt

av Norre.

Till litteraturintresserade betygsmolkars fagnad kan meddelas, att förf. är starkt påverkad av K. J. L. Almqvist, Sigge Stark, Sofokles och influensan.

Handlingen tilldrar sig i universum.

Huvudpersonerna äro: Pater, Farbror, Astro-
nomilektorn Asplind, Oxkommunisten Holmberg
samt atleten Olsson.

Oxkommunisten (även kallad storsmolken):
(Melodi: I omedelbar närhet av låga C.)

En kvinna gick på gatan ut.
Halleluja!
Jag ändå henne hann till slut.
Halleluja!
Hon var ju dock den skönsta mö.
Halleluja!
Som nånsin tittat på mig, busafro.
Halleluja.

Stätt-tjock:

Jag Astolf varit i Felicias land.
Jag fick hennas hand.
Du Storsmolk endast sprättat gödsel,
till Västergötlands skötsel.
Det hörs ju bäst på poesien Din,
(tvärt) att Du inte förstår Dig på fruntimmer!

Oxkommunisten (gråtande):

Men Lektor Isaacsson har ändå sagt,
att jag har makt,
att få ett litet a,
å de ä väl bra,
för då kan jag ju —
(glädjestrålände)
försörja en fru.

Farbror (med pondus):

Det gäller att vara praktiker.
Man får ej endast vara taktiker.
Mina Herrar!
För att klara fruntimmersgillror
man mäschte vara en listig farrbror.

Alla (i korus): "Bravo, Farbror, Bra!"

Pelle (kommer vemodig och med en kopp the i näven):

Jag haver diktat rätt mycke,
har även fruntimmertycke.

(Spottar i koppen) och ropar "Leve nykterheten!"

(Därefter mera vemodigt):

"Jag ville min vandring snart hade ett slut . . ."

Alla i korus: "Instämmer!"

(Pelle kastas ut storgråtande.)

Han går hem och skriver ett tänkespråk på väggen, så lydande:

"Den som fjäskar bra, får ett stort A.

Den som fjäskar mycket, mister ofta hela stycket."
Hultman (något ansträngd):

På Stockholms torg,
vid påskens helg,
en vårens dag det var.
Då jag och flickan bytte ring,
jag ej otrogen var.

Eklund: "Jaså, inte det? Jaa, jag har vart lä-
rare i Svinhult, å då — — —"

Nu inträder plötsligt "den sjungande boxaren"
Forslund.

Allmän skräck! Larm! Buller!

Forslund: (Melodi: Rolfs rallarvisa.)

Ett, två, tre å fyra,
aktare, du ska få "hyra"
för att du om Svinhult yra,
ja ska klippa — — —

Gerhard Olsson avbryter och infaller på "försäff-
lad" söderslang:

"till däj så att mossan din får annonsera i alla ut-
ländska tidningar efter däj."

Forslund: "Aktare Olle, va skarpt du snackar."

Enström lallar efter: "Aktare Olle, va skarpt du
snackar."

Nu börjar Forslund på att "vifta" med släggorna.

Alla i korus: "Lugnan farbror!"

Farbror: "Nå kan nu Forschlund schäja mig va in-
flation är?"

Forslund går genast!

Farbror: "Efterschom vi nu å i farten å b r r rå-
k a r r om det här ordet, så kan ju Holmberg
förklara det för oss."

Holmberg:

Detta är ett problem som jag ej håller stort,
Jag västgöte är, känner oxar och kor(t) (med
eller utan t)

Det står ej ett ord i "Bibelns lära om Kristus"

om inflation, ej heller i socialismus.
Den frågan jag kan ej bejaka,
(sött) hoppas lektorn tar'na tillbaka.

Hultman viftar med han t.

Farbror: "Va vill nu Holman då?"

Hultman: "Med inflation menas — — —"

Alla: "Ut med Hultman!"

(Hultman åker ut.)

Rudin (inställsamt): "Va sa Hultman för nånting?
Har ni hört att — — —?"

Alla: "Rudin gör Hultman sällskap!"

(Rudin åker ut, under det att den träffande
sungen "Skvallret går" avsjunges unisont.)

Nu börjar Salomonsson röra på sig. Efter att ha
"buktalat" fram två strofer ur "Die beiden Grenadieren" säger han: "När ja va i Göteborg va de lögn att ja feck va ifrre för fruntimmer. Ja förstar fruntimmer se och för övrigt allting."

Alla: "Här behöver vädras!"

(Skrytet vädras ut. Skrytaren likaså.)

Lektor Asplind: "Här står ni å pratar poesi utan att ha det allra elementäraste av sfärernas harmoni inhämtat i korta, koncisa, precisa och absolut ej approximativa och svävande satser. Observera den lilla detaljen, att jag sa precisa och absolut ej approximativa, ty det är av största vikt för er som blivande lärare att ha ett stort förråd av främmande ord, då ni a b s o l u t inte bör blanda in sådana nånstans i er undervisning i folkskolan utan använda svenska eller som det heter med ett latinskt uttryck: *cul tus benevolentium pax!*"

Latinaren Ström: "Hä, hä, hääää!"

Lektor Asplind slänger ett "mussoliniöga" på Ström och tar fram "gröna döden".

Skaldar därefter:

Di kallar dom för stjärnor,
men di heter dock planeter
a vetenskapens kärnor

di mäter ut i meter
fast rymderna ska räknas i kub.

(avbryter) Ni kan ju anteckna det här.

(Fortsätter:)

Men jämmer å elände.

Det kan ju bliva värre än.

I skam och förnedring min rygg jag får
kröka,

när jag ska söka böka ut, fokus å sinus
å cosinus å lambda å — å — å

Lektor Asplind svimmår vid tanken på examensförhöret med sina kära adepters i IV A.

Edvin Larsson räddår situationen, reser sig upp och kväder en ny elegi.

Jag är blott en olåt på en grammofon
går på skiva med kompositörer.

Jag är blott ett usalt, eländigt span,
som lever på redaktörer.

Man byter om nal.

I min själ går det hål.

Larsson hyllås hjärtligt med blommor och måste sätta sin "tårta" på huv'et för att ej kvavas.

Den "kände författaren" Paul Bengtsson från Geijersholm blir avundsjuk och vill dra uppmärksamheten till sig.

Skaldar:

Kvinnor är mitt liv.

Jag har ett litet viv.

Han kommer av sig efter dessa rader, blir arg och smäller till Larsson. Ett vilt slagsmål uppstår.

Atleten Karl Olsson från Kil samt Gravaforskaren von Lemmere söka mäkla fred, men dragas med i striden.

Allmänt slagsmål.

Kalle Hedström flyger omkring och utdelår med känd träffsäkerhet "idealistsparkar" till höger och vänster.

Hemiska skrin! Väldsamma rytanden liksom när havet häver sitt bröst!

Så med ens en hemsk tystnad.

Pater anländer.

Döda och sårade avlägsna sig hastigt.

Pater (med nyanlagda, stockholmska å-ljud): "De va trevligt de her — ju."

Farbror, trycker rörd hans hand, och säger: "Det går an!"

BREVLÅDA

Peder Svart. Liljan trängdes i papperskorgen av de andra blommorna.

L. D. Ge buketten åt en tös-i stället! Satiren (?) begrips nog bara av förf. — En god karaktär annonserår inte så.

Melander. Klå opp Norberg i stället!
Ran. Se annan plats!

Novis. På grund av Red:s belåsenhet undveks skandalen.

W:én. Skriv aldrig vers till de stora tidningarna!

Es. ancandus. Alldeles obegripligt. Skicka med en innehållsförteckning nästa gång!

Bohm. Utkonkurrerad.

Ji. Eff. Humor efterlyses.

F—o. Nästa år kanske.

Ångquist. Jo tack, en del.

Ahasverus. Berättigat, men smutsa inte ner simbassängen ännu mer.

Några avskedade

Ejnar Jansson.

Smälänningen skall visst vara det envisaste djur, Vår Herre skapat, men en smalänning är som en tam katt i jämförelse med IV B:s Ejnar eller, som han också kallas, »jordbruksministern» på grund av sin lovprisade Rösiöskolevistelse. Ejnar är den förkroppsligade energien, urkraften, som aldrig sinar. Den som tvivlar på det, kan gå och titta på honom, när han spelar handboll eller skruvar sig fram i ett 1,500-meterslopp. All sin pedagogiska och metodiska erfarenhet har han hämtat från Rösiöskolan, sin egendomliga accentering av vissa ord (ex.: moral, koral, téndens, métod) från Dalsland och sina många egendomliga idéer och åsikter från sin egen rikt vindlande-hjärna. Mörk som natten är han, och hans svarta skäggbotten är föremål för alla flickors förtjusta smekningar. Åker cykel gör han i ur och skur — på tvåren — med sin flåsande Fredrik i hasorna. För övrigt är Ejnar hemma i litet av varje utom i sång och rytmik. För att få mera kraft i sitt tal, när han skall motsäga

Johan Bergman.

Varje landskap har sina stora män. Dalarne har Zorn och Forsslund, Värmland har Tegnér och Geijer o. s. v. I de yttersta av dessa dagar har även Västergötland fått sin storman. Och den är ingen mer och ingen mindre än Johan Bergman (ej att förväxla med professorn med samma namn). Redan bär ryktet hans namn på trötta vingar på grund av enastående insatser i nykterhetsarbetet. Han har nu, bl. a. som S. S. U. H:s ordf., i snart fyra år bedrivit ett systematiskt torrlägningsarbete i Karlstad med omnejd. I klassen har han visat sig som en framstående debattör, alltid färdig att ge svar på tal.

De ord, med vilka vi här återberda dig till din fagra Västergyllen, borde naturligtvis vara både ris och ros, men sorgligt att säga, kunna vi i fråga om dig ge endast ros.

någon, och för att förvilliga och enervera sina antagonister, gör han små hastiga; växelsidiga sidovridningar. Tack vare sin förfärliga energi och sin icke mindre förfärliga envishet bör Ejnar kunna ta sig opp bra, när han släppts ut från den här färfällan, där det finns så många getter. Men inte har du varit någon get, Ejnar, för du har minsann inte kunnat mjölkas. Hej, Athasverus!

Fredriksson.

När Fredrik kom hit till semis, blev Farbror så glad, att han började spela pek, ty Fredrik är från Gotland. Med sin pikanta dialekt, sitt av naturen krulliga hår och sitt breda, mycket breda löende, blottande två rader kraftiga tänder, har han fört med sig hit något av gotlandssol och gotlandsstämning. Vattnet är Fredriks rätta element. Han frustar belåtet, när han plaskar omkring i seminariets lilla bassäng och åstadkommer den hemskaste sjögång, och han dricker begärligt djupa klunkar av det matnyttiga vattnet. Han är också framsände långdistansare, diskutör, bassångare och hjärtekrossare. Dessutom gör han oefterhärmligt överslag tack vare en liten kottet knyck med underbenen, och se'n är han visst hushållsgris hos Hallbeigs. I alla fall är han en synnerligen oförarglig grabb, som vi aldrig haft annat än trevligt av och därför skänka vi honom vårt kunnigaste handslag, när han frustande och spottande crawler ut i världen i sina två agsferbyxor.

Karl-Erik Valeberg

har etablerat sig som glaskrossare på kemilaboratoriet. Dessutom har han visat särskilt starkt faderligt intresse för kursare och nyinkomna elever på semis. Den något hårdhänte Johansson har på fyra år blivit en något polerad Valeberg. Dina ideella intressen komma nog väl till pass i ditt nya kall, men kom ihåg, Valeberg, att kungen är högst i landet!

Idor Melander.

Farväl, vår käre Idor, Du ädle representant för västgötabygden, Du — den med en liten motor, med det vackert krusade, flichhjärtetekrossande sköret, de

stora tankfulla ögonen, den nobelt rundade ryggen och det utpräglade balanssinnet, Du framstående tecknare, musiker och vetenskapsman, Du som gjort sådan världsrevolutionerande astronomiska iakttagelser angående solfläckarna, du som bättre än någon annan insett skogens stora betydelse och äger den största förmågan av oss alla att bäst kunna utnyttja skoltomten, Du som är intresserad av blomsterlöksodling m. m. Låt oss trycka Din hand till ett ömt farväl, då Du står färdig att som fullfjädrad folkskollärare återvända till Gölningstorp för att där eller på någon annan naturskön plats i västgötabygden sprida ljus (i skolsalen) och gödsel (i skolträdgården).

Harry Eklund.

O store Pedagog!

Vi skulle jag, ovärdige, kallas att nedskriwa de rader, genom vilka klassen IV A vill säga dig ett sorgifyllt tack för de tre år, du hugnat oss med din närvaro. Tack vare din rika erfarenhet från Grishult m. fl. större samhällen har du kunnat lotsa både läraren och oss förbi pedagogikens och psykologiens farliga blindskär. Otaliga äro de historier, du berättat oss ur ditt livs skiftande upplevelser. Otaliga äro också de ettöringar, med vilka vi i någon mån sökt gälda vår stora skuld till dig. Men de förmå ej att tillnärmelsevis tolka våra känslor av tacksamhet. Några ha framkastat tanken på att dina historier ej vore absolut sanna. Tillgiv dem deras oförstånd! — Din rygg har varit mjuk och böjlig utom i gymnastiken. Därför har du också skördat lagrar i mängd. Vi som känna dig, veta hur välförtjänta de äro. Och med dessa rader vilja vi skänka dig ännu en. Mottag vår hyllning!

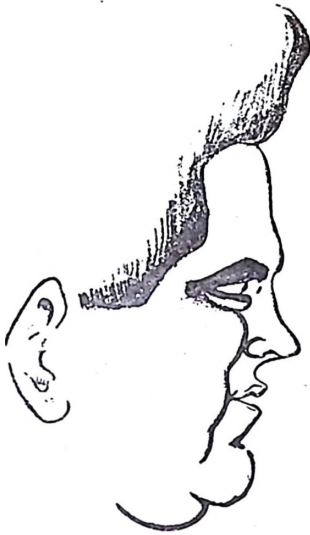
Henry Johansson.

Sjöfararen Henry kom på sina färder även till Karlstad, blev seminarist och fick namnet Paavo. Utom de gånger du varit hård i handboll eller de, då du använt din tunga att ge oss elaka och vassa pikar, har du varit en stillsam gosse. Vi förlåta dina elakheter, ty de ha i grunden inte varit så illa menade. När du nu lämnar ströget för alltid, hoppas vi, att du varken blir bofast på din egenom vid norska gränsen eller att du fortsätter ditt kringfläckande liv, utan att du blir bofast lärare, som kan dra skepparhistorier för dina egna och andras barn.

Axel Jansson

är en snäll gosse, som sköter sitt och struntar i andras.

Svensson,

mannen med den feta kroppen, de reella intressena och de främmande orden, vilka senare ofta satte myror i huvudet på lektor Eriksson för att inte tala om de arma kamraterna, som alljämt sitta oförstående inför Svenssons lärda språk. Han ä' så lärd så», sa Farbror. Svensson påstår emellertid, att det hör till allmänbildningen att använda så få svenska ord som möjligt i sitt tal. Ingenting annat än minnet lämnar Svensson kvar efter sig. Det mesta i betygsväg skrapar han med sig. Au revoir, Svensson. Du blir nog riksdagsman och statsminister med tiden.

Hammar,

som inte rår för att han blivit döpt till

August, är en rolig kurre, som dyrkar Morfeus, mat och en liten kvinna. Hammar har aldrig bråttom. Alltid har han något ben efter sig. Han känner sällan nervositet, är inte rädd för någon annan än Pater och är inte så dum, som han ser ut för. Han är ung, den yngste i IV B och föremål för sina äldre kamraters faderliga omvårdnad, vilket han dock inte tycks uppskatta riktigt. Han har åtminstone förr ägt en fatal förmåga att göra sig löjlig och på det sättet roa sina kamrater ibland. Nu på senare tid tycks han emellertid ha kommit in i en period av pessimism, och sin högsta glädje finner han visst numera i umgänget med ovannämnda lilla kvinna, sig själv och sin fiol. Farväl, August lilla, du blir nog stor du med och glöm inte att klippa mustascherna!

Frykman,

Frykis, det är i alla fall grabben det, som inte springer över andras ryggar för att nå ära och berömmelse. Tyst och sluten, med sänkt huvud sitter han på semis och pillrar med fingrarna på bänken. Vid anmaning tittar han upp under lugg och säger just så mycket, han behöver för att bli förstådd. Då och då lysas hans ansikte upp av ett gemytligt leende och hans ögon glittra av humor under de buskiga ögonbrynen, och då och då kan han under livligt gestikulerande och hastigt växlande minspel "dra" en liten historia på ett sådant sätt, att den allra surmulnaste måste åtminstone dra på munnen. Så humor saknas inte, och litet av filur är du också och då så... då är det "förnämligt", Frykis. Mass, mass!

Sidney Bengtsson.

Rak i ryggen, svajig i gången, nobel profil, en liten skäggvärta på högra hakspetsen, det är Blekinge-Sidney, som gärna gör tjuvpojkestreck och gärna retas, när han kommer åt. Honom får man emellertid behandla rätt försiktigt, om han inte skall bli retad. Konsekvent skulle det vara. — Så manhaftig och ekonomisk som du är, så bör du klara av åtskilliga skivor, när du kommer ut, Sidney.

Lindberg

är trots sin litenhet en stor pedagog. ty han har varit lärare långt innan han kom sig för med något annat. Han är mycket mån om att få höra sin röst i grant broderade svar på lektorernas

Olle Olsson.

Du är en stor filur i vardagslag, Olle, men när du fräser fram på din motorcykel, iförd dina oljepantalonger, då är du den verkliga motorgentlemanen. Det kommer att bli en stor saknad för oss, när vi inte längre höra ditt dova brummande bakifrån parketten, inte skåda dina runda anletsdrag och inte eldas av din ettriga energi à la Ejnar i gymnastik och handboll. Hur var det med handen, Olle? Alltid nå'n gång blir du väl tvungen att ta den från munnen, om inte förr så när — — — hm. Hej, spjuvern!

kuggfrågor, men han förföljes av en envis otur och gör »bort» sig ibland. Emellertid är det rätt intressant att höra på honom, när han talar om hur många tal han kunde haft rätt, om han inte räknat något fel, och hurudana betyg han skulle kunna ha, om han inte bleve orättvist behandlad. Lindbergs skratt känns igen bland tusen och hans konstnärsskap är erkänt av alla, som sett hans förtjusande tavla »Motiv efter ett motiv» bakom fällida rullgardiner. Ja, snälla lilla Lindberg, försök att vara nöjd, när du nu får dina granna betyg, ty se, förnöjsamhet är en dyrbar dygd.

Gustaf Bengtsson.

I fyra år har du stått som portalfigur till vår klass och burit boken, i vilken våra synder antecknats. I dina försök att hålla dig väl med den onde utan att stöta dig med överheten (klassen — kollegiet) har du lyckats utmärkt. Ditt alla kunskaper omfamnande intresse har hållit ut till änden. Du blir säkert en barnens gode fader och vi hoppas på dig. Farväl, Gustaf, men glöm inte anteckningsboken!

Nyström

förhåver sig icke över sina kunskaper. Lugnt och stilla går han upp till matte-skrivningarna och räknar alla talen och lika lugnt tar han emot sina AB:n och a:n. — Du är en bra grabb, hej med dej!

Gustav Eriksson.

”Ta’ hit, ta’ bort,
gör pinan kort!
Vad menar du me’ de’?
Kom hitåt, får jag se!”

Det är Gustav Eriksson, som kort och kärvt säger precis vad som faller honom in och sällan använder andra former i sitt språk än fråge-, utrops- och befallningsformerna. Impulsiv och oberäknelig, är han IV B:s största gåta. Han är, som sagt, till det yttre kärv och hård och till det inre — ja, där är gåtan, men man torde nog kunna gissa på ett rätt vidlyftigt och trotsigt frigjort tankeliv. Han är, psykologiskt sett, en synnerligen intressant person, och självaste »Pestalozzi» skulle nog ha fullt sjå med att lösa denna psykologiska blåknot. — Kanske har den kärva naturen uppe i Dalarnas nordligaste hörn satt sin prägel på hans personlighet? Numera är han ju bosatt i Karlstad, och vi få väl hoppas att den berömda solen i denna stad skall värma och uppmjuka honom en smula. — Näja, Gustav, du låter dej åtminstone inte ledas i band. Respekt får du nog med dig. Skräm bara inte vettet ur ungar-na! Packa och res!

Ture Zetterström.

Z. är en snäll pojke, som ej gör en människa något för när. Han är den sympatiska idrottsmannen, som aldrig skrävlar, men som alltid väcker beundran genom sina prestationer. Semis förlorar visserligen några poäng genom ditt avsked, Z., men folkskolan får en bra lärare i stället.

ingenting på samma gång? Vem är det, som vet om, att han är från Huskvarna, och som talar om, när han kommer? Det är Lund, den typiske Huskva'nagrabben med oinskränkt självförtroende. Han har emellertid till allas belåtenhet skött ordningsmannasysstian i VI B, och se'n har han ofta tack vare sitt smidiga munläder roat oss en hel del. Eftersom han är en grabb, som strävar emot höjderna, ibland (när han sjunger första tenor) t. o. m. med sådan energi, att han blir röd i ansiktet som ett moget körsbär, så få vi väl önska honom lycka också i strävandena mot den pedagogiska Parnassen.

Lexell.

Lexell är en stor, snäll gosse, som inte gör en mask förnär. Stor sällighet och en viss tyngd äro utmärkande för hans rörelser, kroppsliga förstäs. Han är västgöte och ingenting mera — tillsvidare, men han blir väl snart både folkskollärare och organist och säkerligen en mycket snäll magister, som kommer att vinna både den ena och den andra och kanske t. o. m. skolrådet.

Håkan Brunnegård.

Håkan är en stor man, en av de största på semis, och dock har han mycket av barnets lekfullhet över sig. Slagfärdig och kvick i munnen på alla vis är han, men så är han också smått släkt med grammofonen Dahlén, ity han liksom denne är västgöte. Han tycker mycket om flickor och andra sötsaker, men som han har dålig matsmältning, så sukter han ofta efter bäggedera. Ett rykte har emellertid gått, att han på senare tiden har fått syn på en stjärna i Betlehem — — — Jaja, en avlång och rolig prick har han i alla fall varit. Det är tur för honom, att han kommer ifrån seminariet nu, så att han slipper slita ut slipsar, genom att använda dem till svängremmar i gymnastiken. »Da, da», Håkan.

Lund.

Vem är det som pratar om allting och

D. K. Silvén.

Silvén är Sylvias ordförande, vald av Gula paviljongens matlag, och har som sådan tillvunnit sig helga kamratkårens odelade sympati. Klassens hade han förut, ty Silvéns organisationsförmåga har varit uppskattad och tagen i anspråk vid längre och kortare skolresor. Då han är något tunnare än Wirén, har han de sista åren tjänstgjort som vindklyvare åt denne vid deras cykelfärder mellan Klara och semis.

Tack, kamrat, och lycka till!

Eric Groph.

Groph har en anteckningsbok, inbunden i fint band. Den är full med fotos

G:s älsklingssysselsättning är att inventera boken åtminstone en gång varje lektion. Från sin utbildning till målarkladd har G. fått in vanan att hojta för att inge respekt. Den vanan kommer väl till pass i din livsgärning, Groph. Men vi hoppas också, att ditt medryckande skraft skall bidra att göra skoltiden ljus för dina elever.

John Forslund.

Som sångare har Forslund blivit bekant även utom seminariets krets. Han

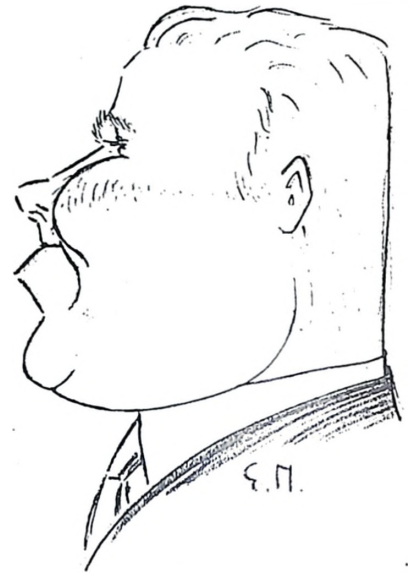
kan även kasta ett spjut eller en diskus ett gott stycke, om man ber honom vackert. Dessutom har han en fenomenal förmåga att komma med vitsar. Hans förråd av sådana lär vara ända upp till 11 st., fastän han i dagligt bruk av sparsamhetsskäl endast använder två eller tre.

Du har't bra du, Forslund, som kan se livet från den ljusa sidan.

Birger Nilsson,

gemenligen kallad »Nicke», är en grabb, som mål- och självmedvetet kliver framåt utan att låta sig nedbrytas av eventuella motgångar. Sina fingrar håller han i allmänhet i styr utom då han får tag i ett piano. Som han därjämte är en skarp grabb med pincené och ett brett leende, så är det inte bara pianon, som känna sig trakterade, då han är i närheten. På semis förhåller han sig för övrigt rätt lugn och pratar inte i onödan. Det var sant, han har visst bytt ut det banalt klingande namnet Nilsson mot det något originellare Löthfors. Vackert? »De' kan kvette» förresten, ty namnet gör inte grabben. Ja, hej med dej i alla fall, Nicke! Håll Jockarna på avstånd bara, så får du nog både det ena och det andra, det ena = plats, det andra = hm, hm.

Gustaf Eriksson.

Det är sällan, som man hör något från Gustafs bänk, men det som kommer, är alltid väl avvägt och röjer ett klart förstånd, kombinerat med ett hästminne. Gustaf är läskar i första rummet. Som synes av teckningen hör han till de godmodiga och stillsamma. Men släpp honom i simbassängens rena vatten eller sätt honom på en cykel eller ställ in honom i en gymnastiktrupp — som tränar på a r m program — och läskarlen är försvunnen.

Felicia vinkar från en skola i Värmland. Putsa din cykel, Astolf, och farväl!

John Isaksson.

Lille Isak är en mycket pliktrogen och mycket försiktig grabb, vars

David Ericsson.

»Ingalunda är du, Karlskoga, den minste bland Sveriges städer, ty av dig skall utgå en furste etc». Och den som i tidernas fullbordan skall uppfylla detta löfte är den lovande yngling, vars sköna drag skådas härövan. Hans insatser som uppfostrare under semistiden visa tillfullo, vad man kan vänta av honom i fortsättningen. De stränga matematisk-pedagogiska blickar han enligt en känd lärares föredöme skickar ut ex cathedra ha visat sig vara tillräckliga att hålla den mest bråkiga klass i styr.

Hans storartade framgångar inskränka sig ej till skolans område. Han har även visat sig vara en obeskrivlig charmör visavi det täcka könet.

För oss framstår han närmast i avskedets stund som den hjälpsande handen vid nedkomsten efter hoppet (i gymnastiken förstås).

Vi fälla en stor saknadens tår, när du lämnar oss för att beträda din rosenströdda väg som barnaplagare och kvinnotjusare.

strängt religiösa hållning måste respekteras. Han lever smått och asketiskt, men — — — ja, det är väl frågan om att det är den gamla, gamla historien. — I alla fall gratulera vi både honom och den skola, som får en sådan pliktmedveten, arbetsam och noggrann lärare inom sina fyra väggar.

Helmer Norberg.

»I intend to settle as a teacher, if I can get some good school here in Sweden. Yes, yes — — — Det är Mr Yankee from U. S. A., som talar. Han har lämnat sin ställning som svagdricksutkörare i Chicago (enl. Norelius) och hamnat som katt i Karlstad. Vi gratulera till det angenäma ombytet och hälsa dig välkommen som pedagog till Sverget. Good bye!

Harald Andersson.

Jag mötte dig på ströget i Karlstad. Du sjöng. Jag mötte dig på en gata i Bergen. Du sjöng. Jag mötte dig i korridoren på semis. Du rodnade, ty du hade hållit en lektion.

Du ser blyg ut, när du rodnar, Andersson, men du har inte lyckats över-

Pelle Hedell.

Per, du den förkroppsligade pessimismen, när skall väl optimismens och levnadsglädjens värmande framtag kväva misstänksamheten och det tärande tvivlet i ditt bröst? Du litar på ingen, prövande fångar du blicken hos den människa, som räcker dig sin hand, skyggt och förtänksamt döljer du ditt innersta väsen, som dock säkerligen gömmer mycket gott. Häftigt brusar du upp i lågande bitterhet, då du känner dig förorättad, och missförstådd, ensam och oförstådd tror du dig trampa livets knaggliga stig. »Förståelse, förståelse, denna välsignade förståelse, var skall jag finna dn?» ropar du ut i mörkret och sträcker längtande dina armar mot Höjden. Lugna dig Per, du, som har idrottsmärket i guld kan väl leva på hoppet bättre är andra omärkta människor, och så besitter du i alla fall en viss humor, bitande och ibland något brysk, och den okynniga glimten i ögat, och Kvinnan, Per, Kvinnan med stort K, denna gudagåva, som lyser och värmer i den karga tillvaron! En sådan som du, Per, glömmer man icke, minnet av dig ta vi med oss ut i livet likasåväl som minnet av andra Du är ingalunda förskjutnen. Ge dig av från semis och bliv optimist!

tyga oss om din blyghet. Din kolossala energi, som vill göra det bästa av alla dina goda anlag, kokar över ibland. Och rodnaden är ju ett slags säkerhetsventil.

Paul Wirén.

Wiréns förmåga att prata är lika uppmärksammas som hans kroppshydda. Katgull har tagit dessa hans förtroendeingivande egenskaper i anspråk, och litet var har därför råkat illa (?) ut för honom som Kattgulls ekonomichef. W:s godmodiga sätt har gjort honom populär bland kamraterna. Vi ha skrattat många gånger åt dina upp-tåg, Wirén, och det blir nog tomt, när du flyttar från din bänk.

Erik Norelius,

den typiske värmlänningen, som kan mala och rita fula gubbar och spela och vissla och röka och springa med flickor och vinka med näven under lektionerna och gissa rätt och läsa allting utom läxor, ja, honom känner ni förstås. Han sitter i Kattgulls-redaktionen i år och satt där i fjol också, utom de timmar han måtte trottoarkanten på ströget. En stor hatt och ett strumpeband kring halsen och polisonger, som växa —

Evert Gustavsson,

allas vår Evert med den raka ryggen och den raka näsan. Sällan har väl en mera utpräglad typ för den sanna oskulden inträtt på semis, och sällan har väl en mera fullflätad grabb lämnat samma upplysningsanstalt. Allting kan han, och allting vet han såsom varande en solid, samvetsgrann och materialistiskt lagd grabb. Han bryr sig just inte om någon annan än sig själv, d. v. s. ibland omfattar han i översvallande broderskärlek sin arma bänkkamrat och kramar denne, tills ett sakta kvidande förmäler, att offret är nära att kvävas. Därjämte är bemålde seminarists här ofta utsatt för överkan från Everts sida. Tur i spel har visst fabror Evert, men jag vet inte hur pass mycket lyckan gynnar honom i kärlek. Trots att han bor på Berget, bor han »flackt» och har på senare tiden satt upp med pipa, som han emellertid syndigt missbrukar genom att blåsa ut röken för tidigt. Hans ögon äro stora, blå och uttrycksfulla, och hans kinder blossa starkt, när han har lektion. Han tycker om att bli smekt, och därför smeker han ofta sig själv om den sträva hakan och den präktiga nacken. Han har gjort ett försök med polisonger, men avrått. Mest påminner Evert om en myndig prost, och prost skulle han ha blivit, om inte för annat, så för att prästkappan skulle klä honom, och så därför att man så gärna vill kalla honom »farbror».

ibland, är annars signalementet, ni töser, som söka en stilig pojke.

Torsten Holmberg

kallas på skämt stilisten, men han tror själv, att det är allvar, varför han slukat en väldig massa stilistisk litteratur. Hans produktion inskränker sig till uppsatser och en insändare i Nya Wermlands-Tidningen — än så länge.

Som politiker är H. banbrytande kommunist — enligt eget påstående — men tillämpad är hans politik den stockkonservative västgötabondens, som opponerar sig, när någon trampar honom på tärna.

Du är annars en bussig pojke, Torsten, och vi uppskatta dig som kamrat och erkänna din förmåga, fastän vi ibland varit elaka mot dig — av avundsjuka.

Kalle Hedström.

Kalle är en stor idealist, som svärmar för Dalarna och Karlfeldt och förbud (på sprit och tobak och svagdricka och icke-dalkullor). Kalle är het av sig. Dalblodet kokar över ibland, och då går han löst på sina medmänniskor — precis som sina förfäder. Därför har han fått titeln »Han, som ger örfilarna». Kalle vore ju inte dalmas, om han inte hade en självkänsla, som går utanpå allting annat. Men man måste ju tro på sig själv, om man skall lyckas här i världen. Lycka till, Kalle!

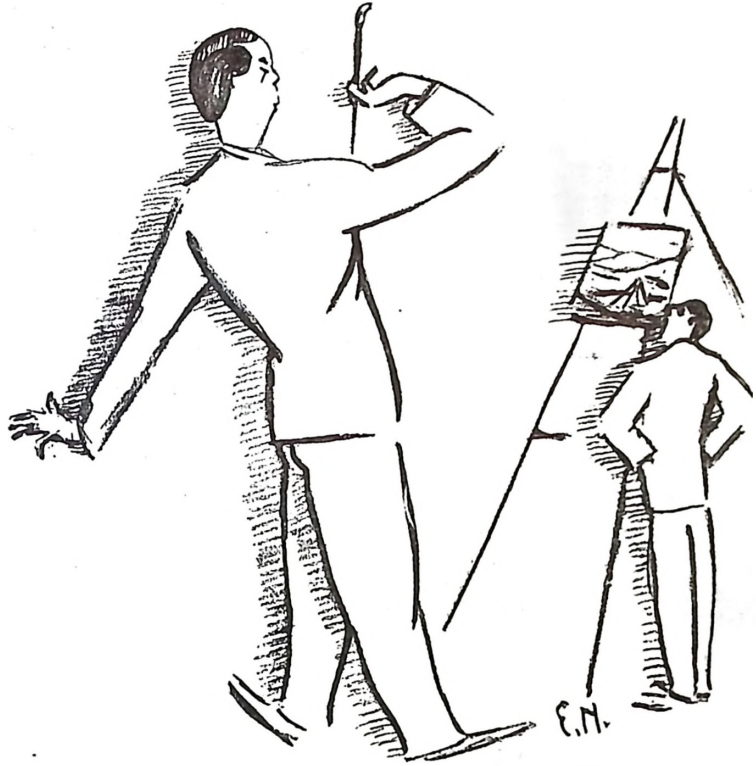
Höga vederbörande

Lektor Gösta R. Cedergren.

Lektor C. går inom seminaristkretsar under det imponerande namnet »Älgskytten» och har enligt de senaste forskningarna befunnits vara en ättling av Harald Hårfager i direkt nedstigande led.

Trots den korta tid, han tjänstgjort vid seminariet, har han helt vunnit seminaristernas sympatier, och vi kunna ej annat än lyckönska dem som härnäst få åtnjuta hans undervisning. Mellan honom och eleverna har alltid det rätta förhållandet varit rådande, nämligen ömsesidig förståelse. Därför ge vi lektor Cedergren vårt uppriktiga tack.

Teckningslärare Nyreen.

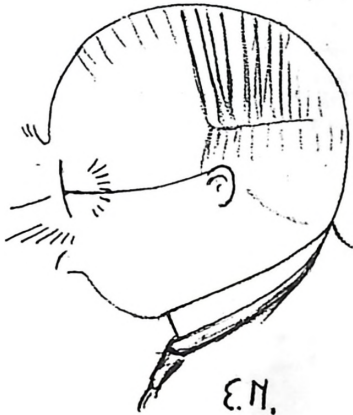
— Så där ja, det är bra. Dra bara ett par streck här också! Så, så! Och så ett par där. Sää, såå...

Herr Nyreen har svängt till ett par tag över en urusel teckning och gjort den så grann, att man kunde önska att ha gjort den själv.

Sådan är vår teckningslärare. Han klandrar aldrig, bara uppmuntrar. Och resultatet? Ja, titta på utställningen i

vår — seminariets förstås! Eller, gå upp på frivilliga teckningen en kväll och se seminaristerna i arbete! — Få lärare kunna så väcka elevernas intresse som hr Nyreen. Han är seminarielärare ut i fingerspetsarna.

Det minne, som vi föra med oss från teckningslektionerna, är ett minne, målat i vackra färger. Tack, herr Nyreen!

Doktor Högström.

Detta konterfej kostade Norelius 12

extra »pinnar» i klassliggaren för att han skulle få något skäl att besöka Doktor Högström. Denne är nämligen en ytterst osynlig läkare och alltså en »hyvens» d:o, ity att han aldrig hem söker någon seminarist utan endast låter sig hemsökas. Han förstår oss stackars katter, förstår vår förkärlek för sömn och vila, förstår vår skräck för Herons formel och pedagoja, för

balansgång N:o 25 och hästhopp. Då man kommer till honom, utspinner sig vanligtvis följande samtal: »Gomorronsittner! Va fattas nu då?» Svaret blir alltid: »Jag var hemma i går och i förrgår, för jag hade ont i halsen och magen och huvet och feber och diarré och kräkning och näsblödning och tandvärk.» Doktorn: »Va de inge mer?» »Jo, reumatism och skavsår och influ-

Lektor Aug. Isaacsson.

Kattgull har förut haft den stora äran att återge lektor Isaacssons anletsdrag i sina spalter. Men då vi funnit en ovanligt vacker teckning av honom, kunna vi inte underlåta att ännu en gång påminna om hans existens. Den seminarist, som möjligen tagit årtalen i litteraturhistorien för lättvindigt eller inte är bekant med Bööks Amanda och »Min stilistik», vet ju om den ändå, ty lektor I. är en ovanligt nitisk lärare. Vi känna dock inte »nitet» så tryckande, ty lektor I. kan ge besk medicin på ett sympatiskt sätt, och medicin är ju till för att bättra. Ergo tacka vi och bocka — och gå.

ensa.» Doktorn: »Ja, gå då hem och ligg i tre dar till och så slipper Ni gymnastiken i två månader, tills mattheten har gett sig.»

Tack, Doktor Högström, för Er humor och Ert oförbränneligt strålande humor samt för alla sjukintyg och »befrielselappar». Mätte Ni aldrig behöva några sjukintyg för egen del utan fort-

Lektor Sven Bergentz.

Lektor Bergentz kom i går och är alltså inte så gammal bekant för Kattgull. Han har dock hunnit göra sig uppskattad genom sitt lugna och artiga uppträdande, varför vi hälsa honom välkommen.

B. har redan hunnit med ett rekord: de flesta goda råd pr u. ö. — kritikstund. Vad han lärt oss där — att stuva om frågor, att se på sjätte budet från tusen olika håll på tre kvart, att göra andar konkreta o. s. v. — skall bli oss till mycken nytta en gång, när vi få pekpinnen i vår hand.

farande överlämna dessa åt oss stackars behövande nervösa och utarbetade seminarister.

Direktör Creutzner.

När direktör Creutzners kämpagestalt skymtar i trapporna, känner man sig beklämmande liten, och när direktören får sådan där bärsärkagång under sångtimmarna ibland på grund av seminaristernas vanvördnad för ordning och skick inom harmoniläran, då blir man rädd. Ty se, lika mild som direktören är i sin godhet, lika fruktansvärd är han i sin vrede. Hans humör växlar ofta och hastigt, och hans misstänksamhet är stor. Den elev, som en gång ådragit sig hans misstroende, må icke göra sig stora förhoppningar om att vinna bevågenhet igen. Ett jämnt humör, och direktören skulle bli avgudad av sina elever på grund av sitt innerst inne älskvärda väsen. — Men vi vilja ingalunda ställa oss oförstående inför direktör C:s krävande och många gånger otacksamma uppgift. Vi förstå, att denna uppgift frestar på nerverna i hög grad, och vi veta, att direktör C. är en mycket känslig natur, som ingalunda har kunnat glömma alla motgångar, som mött honom under hans lärargärning. Till sist: en honnör för det brinnande intresse, som direktör C. alltid lagt in i sin undervisning!

T V I V E L

Varför, min Gud, skall jag brytas
mellan gnagande tvivel och brinnande tro?
Till vem skall mitt hopp männe knytnas,
för att själen skall finna en hugnande ro?

Svara mig, vise profeter,
ge ett namn, ge ett ord, som kan skänka mig tröst!
Säg mig, vad läkaren heter,
som kan hela mitt sargade, längtande bröst!

Vise, I svaren mig icke,
jag förtvinar, jag blöder ur tusende sår.
Veten I, veten I icke,
vart vägen mot frid och mot läkedom går?

Ingen, blott Eko, mig svarar.
I min själ rasar samma förgörande strid,
tvivlet mig pinar och snarar,
och jag famlar i mörkret och söker Dig — Frid.

A. Hå.

Betygsjaktaren ute på intervjuer

Betyg är ju ett ytterst osmakligt ämne, men tyvärr alltid högaktuellt på ett seminarium. Detta kan ju motivera varför det får en plats i Kattgull.

Då man hör ordet betyg, får man genast en kedja mindre angenäma associationer: föredrag, bluff, smolk, orättvisor m. m. Alla seminarister äro väl eniga om att betyg och kunskaper äro två saker, som inte motsvara varandra. Om det också inte alltid är så illa, att betygen äro omvänt proportionella mot kunskaperna — som det fastslogs på ett seminarist-matos — så nog ligger det litet sanning i påståendet.

Undertecknad är — såsom varande seminarist — psykolog — filosof — en man, som vill "tränga till grunden med tingen". För att få klarhet även i betygsfragan, företog jag mig därför en dag att intervjuva några lärare på seminariet angående deras principer vid betygssättandet.

En rast mobiliserar jag hela mitt mod för att kliva in i fysiklaboratoriet. Redan i korridoren hör jag ett par livliga röster, och just när jag kommer in, säger någon: "— — å inte vet dom formeln på koloxid. å inte — —". Fysikläraren häller tydligen på att tala om för kemiläraren, allt det som inte seminaristerna kunna i kemi, och då kan man förstå, att han har jobbigt. Hoppas bara, att inte kemiläraren kommer på den idéen att börja tenta oss stackars seminarister i fysik. Brrr! — Emellertid rycker jag fram med mitt ärende. Jag får en s. k. tjurtämjarblick av mannen med polisongerna, så jag kommer att önska, att jag vore c:a 168 cm. kortare. "Ja, det angår väl egentligen inte seminaristerna, hur vi sätta betygen. Men det kanske skulle kunna tjäna som ledning för dem, om jag talade om det. — Då seminaristerna gå i I:an, undersöker jag deras matematiska begåvning ytterst noggrant. Och under vårterminen — närmare bestämt mellan den 10 och 13 mars — då planeten nr 1001 Piazza befinner sig i rät linje med Polstjärnan och Riga, ställer jag upp ett horoskop för var och en av de nyinkomna. Därför vet jag redan i I:an vilket matematikbetyg, var och en skall gå ut med. Ibland händer det ju, att en, som skall ha Ba, händelsevis räknar A på ett par tre skrivningar, men här är det naturligtvis bara tillfälligheter, som spela in, och betyget kan sålunda inte rubbas." — "Det skulle vara ett slags predestinationsteori då?" — "Ja, det kan man ju säga." — "Angående fysikbetygen så har jag ju konstaterat, att matematik och fysik anstränga samma delar av hjärnan. Bety-

gen i fysik gå sålunda parallellt med matematikbetygen."

Nu vänder jag mig till mannen absolut utan polisonger. Jag är isynnerhet intresserad av kemibetygen, ty de bruka ju verka rebus. "Ja, se matematikbetygen sätter jag nog efter provräkningarna, men för betygen i kemi följer jag min egen lilla idé. Jag delar in ett rektangulärt fält i så många lika stora rutor, som det finns elever i klassen. I varje ruta skriver jag ett namn. Sedan skriver jag de betyg — stora och små a:n, AB:n o. s. v. — som ska utdelas i klassen, på små papperslappar. Därefter låter jag min lilla fläcka placera ut en lapp på varje ruta, och sedan får respektive seminarister det betyg, som står angivet på lappen. Originellt, inte sant?" Det måste jag ju ovillkorligen hålla med om. Men nu ringer klockan, så jag tackar för intervjun och kilar iväg.

Följande rast tittar jag in på den geografiska avdelningen. Geografiläraren är inne i geografiska laboratoriet och står just och betraktar ett schema av något slag. Jag kastar en blick på rubriken överst på papperet: Geografisk framställning av antalet fall tandvärk, orsprång, näsblödning och diarré inom seminaristkåren jämfört med samma sjukdomars förekomst bland andra människor. Utfört på frivilliga laborationer av — — —. "Mycket, mycket intressant det här", säger geografiläraren. "Det är egentligen under min tjänstgöring som tillfällig rektor, som jag fått upp ögonen för den här synnerligen betydelsefulla frågan". Han drar in en massa luft i sina kraftiga lungor, och jag passar på att slunga ut den brännande frågan. "Jag har egentligen inte mer än en princip, som är absolut orubblig, nämligen den, att jag aldrig höjer ett betyg åt någon samma termin, som han haft enskilt arbete i ämnet. Däremot så kan det falla mig in emellanåt att höja betyget åt en elev bara för att säga myror i huvudet på klaskamraterna. På höstterminen var det till exempel en pojke, som svarade på endast en fråga under hela terminen, och den svarade han fel på, men jag höjde i alla fall från Ba till AB åt honom. Højningar brukar jag annars ta i sakta tempo och förmildra övergångarna med hjälp av minus och plus. Då ser det ju också så genomtänkt och samvetsgrant ut. — Ja, det var de mycket, mycket få principer jag går efter. Gomorron, gomorron!"

Till nästa offer har jag utsett modersmålslära- ren. Jag passar på under frukostrasten, när han sköter om seminariets bibliotek. — Jag kommer in i samma ögonblick som han glider över re-

Katekesfrågan

Ett förslag till lösning.

Det kanske är riskabelt att inlåta sig på denna sak, men jag tar dock risken och framlägger min ståndpunkt. Att den gamla dogmsamlingen är föråldrad, är betydligt klarare än vattnet i simbasängen. Att vi verkligen behöva en ny, kanske kan diskuteras, men två skäl tala starkt därför: 1) Erfarna män uttalanden om undervisningsarbetarspiranternas moraliska förfall, 2) det faktum, att "rättfärdiggörelse genom smolk" blivit sagda morals bärande tanke. Enda lösningen är tydligen att utarbeta en ny läronorm. Nedanstående lilla förslag har, förutom att det är aktuellt, den fördelen, att det ej tarvar några förklaringar.

I. Du skall inga andra rättesnören hava jämte ordningsreglerna.

II. Du skall icke missbruka vaktis telefon, ty pater skall icke låta den varda ostraffad, som denna missbrukar.

III. Tänk på måndagen.

IV. Hedra lärare och U. Ö.-ledare, på det att dig må väl gå och du inte må få mothåll.

V. Du skall icke smolka.

VI. Du skall icke göra din entré på körsängen som din fyrbente namne.

VII. Du skall icke skolka.

VIII. Du skall icke lämna falskt sjukintyg till din klassföreståndare.

IX. Du skall icke hava lust att besöka stadens näringsställen.

X. Du skall icke förbruka mer än 8,000 kronor under din seminarietid (se S. F. F:s flygblad).

Vad säger nu pater om alla dessa bud?

Jag pater, din rektor, är en nitälskande rektor, som hemsöker dig för dina missgärningar intill 3:e och 4:e läsåret, när man överträder mina bud, men som belönar med idrottslov och goda vitsord, när man älskar mig och haller seminariets ordningsregler:

Tjong.

ferensbibliotekets golv med en tjock boklunta i vardera handen. Med sin erkänt goda plastik slänger han sedan upp de båda volymerna i ardeingen Nyinkomna och aktuella böcker. Jag kastar ett öga på titeln: Den uräldsta iländskans etymologi. "Det här är den allra senaste, senaste forskningen", utbrister språkmästaren med en min, som vi vanliga dödliga ta på oss endast, när vi få slå oss till ro vid ett yppigt dukat middagsbord. "Ytterst frappanta saker". Det är i synnerhet en liten trevlig uppsats på 250—300 sidor, som jag tänkte rekommendera i IV:e klassen. Det är ju påsklov snart nu, och då kunde de ju behöva litet förströelse." — "Apropå IV:an, så är det väl mycket jobb med att sätta betyg också nu?" Jag råkar just hitta på ett flott sätt att leda samtalen i den riktning, som jag önskar, så jag fortsätter: "Och apropå betyg, vad följer lektorn för principer vid betygssättningen?" — "Betygen i svenska bli huvudsakligen efter uppsatserna. Den första uppsatsen för läsåret är därför av stor betydelse, ty den granskar jag synnerligen noggrant, innan jag sätter betyg. På de följande uppsatserna brukar jag sedan sätta samma betyg, ty den som t. ex. skriver dåligt den ena gången; har väl knappast

några förutsättningar att skriva bra en annan heller, och den som t. ex. skriver bra en gång, kan naturligtvis inte skriva så nämnvärt mycket sämre en annan gång. Detta sätt att rätta uppsatser medför ju också en stor arbetsvinst: man behöver inte bilda sig ett omdöme om varje särskild uppsats. — Uppsatser i litteratur stå självklart högst på betygsskalan, ty då får ju eleven öva sig i svenska, samtidigt som han får visa, vad han kan i litteraturhistoria. — För betygen i tyska följer jag den principen att inte ge mera än högst Ba at sadana, som inte läst tyska, förrän de kommit in på seminariet. Vill de ha något mer, få de ta enskilt arbete i ämnet. Man bör ju visa eleverna, att betygen stå i direkt förhållande till summan av den nedlagda energin." —

Allt eftersom intervjuerna framskridit, hade det börjat ljusna för mig i den invecklade frågan betyg. När jag tenterat fyra lärare, hade töcknet skingrades så pass, att jag kände mig tillfreds. — I fall att det finns några flera stora män, som grubblat över samma stora problem, hoppas jag, att det nu skall gå upp en talgdank även för dem.

Sökare av sanning.

Förmånligaste inköpskällan

för alla slag av

FÖRSTKLASSIG

SKOLMATERIELL

är

Skriv- & Ritboksaktiebolaget

Arlöv - Gävle - Nässjö - Stockholm

Nordens största skolmateriellaffär.

Priskurant och provbok
sändes portofritt på begäran.

Hur bör kristendomsundervisningen bedrivas i folkskolan?

En diskussion bland de många.

Kristendomslektionerna ha alltid varit seminaristernas sorgebarn. Under gråt och jämmer och oändlig möda ha de ofta innehållslösa men alltid ordrika utkastet avfattats för att sedan bli föremål för en välvillig kritik från sakkunnigt håll. Och kritiken har ingalunda lagt balsam på såren. Nervös, utsliten, förläst och utvakad med små prydliga blå ringar under ögonen har den arme seminaristen kommit till sin kristendomslektion och gjort bort sig — totalt. Orsaken? "Fel metod", säger övningsskollärare X.

I klass IV B beslöt herr X. att rycka upp de därvarande seminaristerna ur deras slöhet och satte därför igång med en liten diskussion om diverse kristendomsmoment. En dag inträdde således herr X. i IV B:s klassrum, harsklade sig upp i fålsetten, passade på att hålla ett litet föredrag under en utandning och förklarade sedan ordet fritt.

Diskussionen inleddes av Svensson, som i ett improviserat men retoriskt anförande uttryckte sin förtvivlan inför överhängande fråga. Kontentan i hans pekorial kom att röra sig i allt trängre och trängre kretsar kring den "brinnande busken" (2 Mos 3 kap. 2 v.), tills han slutligen själv försvann i densamma.

Det hela började sålunda ingalunda lovande, men trots detta måste naturligtvis den värtalige Lund visa sina kattfötter:

1) Ja, då' ä ju klat att . . . att man måste ju gå mänskligt tillväga i sånna här fall, för man måste ju få klat för banen, vad det gäller och om man nu inte kan få fram det omänskliga eller jag

menar det mänskliga för banen, så ä då' ju ingen nytta för banen, om ma . . . man nu ska' tala om sånna här saker för banen vid kristendomsundervisningen i skolan, och jag menar då, att då' ä ju klat, att man måste ju få banen att förstå, vad det gäller och hur viktigt det är för dem att veta detta, och att det då äro vi såsom lärare, som först måste veta detta för då' ä ju klat att . . .

2) Längre hann inte värtalaren, förrän bankamraten Lindberg, mycket, mycket lugnad äntligen tog till ordet. Han tog mångfaldiga exempel från sin mycket besjungna vikariatid och kom till den häpnadsväckande slutsatsen, att G. T. helt borde slopas vid kristendomsundervisningen.

3) Svensson vill behålla G. T.

4) Lindberg ger med sig genast och låter Svensson behålla Jeremias klagovisor, Ruts röga visa och Jobsposten.

5) Kulturmänniskan Ejnar Jansson söker med en bevisföring, överstigande all gräns, göra gällande, att var och en så envist som möjligt skall behålla sin egen åskådning, om den än är aldrig så paradoxal.

6) Lindberg är i ånger; vill nu ha kvar hela G. T.

7) Den stora motsättningen mellan lärare, söndagsskola och hem får sin förespråkare i Evert.

8) En gäspning från ett hörn nere i salen tillkännager nu, att Ture vaknat. Han instämmer med Lund, Svensson, Lindberg och för resten med allesammans, men framhåller, att materialet bör

ALLA BOKMARKNADENS STANDARDVERK

i såväl finare som enklare band erhållas på fördelaktigaste villkor från

SVENSKA BOKHANDELSCENTRALEN, A.-B.
STOCKHOLM

Avdelningskontor i KARLSTAD: *Drottninggatan 14, (Grand Hotells hus).*

Bokcentralen säljer såväl direkt som genom landets alla boklädor.

Begär katalog och prislister hos oss.

sovras. Efter denna ansträngning skriver han ett brev till Oslo, varefter han insomnar på nytt.

9) Ordet sova ger anledning till Per Hedells inlägg. Med medveten min och hållning vill han "sofra" bort allt utom fablerna i bibeln.

10) Efter en stunds fruktansvärda försök att göra sig förstådd lyckas nu Landin medla mellan Svensson och Lindberg, vilka enligt punkt sex äro överens.

11) Kerstis om human behandling i folkskolans sista klass.

12) Lindberg anser att medlen har föga betydelse; huvudsaken att man når framtidsmålet så fort som möjligt.

13) Hammar instämmer.

14) I Brunnegårds koncisa uttalande poängterades vikten av materialovring under slyn- och slyngelären.

15) Svensson kommer nu med det rationallistiska inom bourgeoisien. Man måste gripa barnen à la Ljungstedt och Hinke Berggren.

Paus . . .

Herr X. har under den "givande" diskussionen förhållit sig relativt lugn. Nu har emellertid den sedvanliga huvudvärken inställt sig. Med några charlestonliknande x-benrörelser nalkas han närmaste fönster för att hämta en nypa frisk luft. Gottfrid anar genast hans avsikt. Med en serie storartade komplimanger och graciösa arvika-gester uppläter han fönstret och insuper artigt luften åt herr X. Efter vid pass två sekunder vänder denne, vederkvickt av den friska luften, tillbaka till katedern, där han intager en högtidlig men bekväm ställning omkring en meter vid sidan av densamma.

Bland eleverna nere i salen är uppmärksamheten fortfarande stor. Alm t. ex. har räknat igenom folkskolans kurs i tolvtalssystemet, Nyström bevisar "cåsinusteoremet" baklänges, Fredriksson är på sista sidan av Allt för Alla, Sidney har framför sig en diger lunta av hyreskontrakt och genom studiet av annonser tänker han tydligen ytterligare förtjocka densamma. Frykis ifyller reverser; Törnquist läser om Kooperationen, Isaksson tycks träna tyst på Fader vår till morgonbönen, under tiden korrespondera Erik Andersson och Eskilsson såsom vanligt.

16) Herr X., som enligt tidsbegränsning förfogar över en tid av fem minuter, gör nu en kort sammanfattning av de viktiga synpunkter, som framkommit under diskussionen. Av det uppfattade märkes särskilt följande, All verbalinspiration är omöjlig vid kristendomsundervisningen. Den högsta auktoriteten blir det egoistiska tänkandet, varvid man skall förtrösta på en diktad tillvaro enligt sid 4711 av Platons dialoger. (Svensson, som läst dessa, nickar bifallande.) Herr X. påpekade också, hur nyttigt det är, att barnen få lära sig sagor vid kristendomsundervisningen, därvid rekommenderande sina egna frivivna sagor såsom mycket, mycket lämpliga. Såsom avslutning på sammanfattningen kom, hur Mose uppfann kretet på Sinai berg samt mycket annat, som under-tecknad emellertid icke kunde uppfatta.

17) Hammar, som med spännt intresse följt diskussionen, upptäcker nu, att diskussionen kanske i någon mån avvikit från den framkastade "brinnande busken". —

18) Klockan ringer.

A m i c i L i b e r t a s .

DET BÄSTA PORTRÄTT

konstnärligt och förstklassigt utfört, erhåller

Ni till moderat pris hos

DAN GUNNER

Drottninggatan 5, KARLSTAD

Amatörfotografer erhålla det bästa möjliga resultat av sina inlämnade plåtar och films. Films och plåtar till salu.

Förstoringar.

Telefon 1706.

Det är allmänt känt att

K. F. U. M:s

MATSERVERING

Södra Kyrkogatan 6 - Telefon 1251

serverar god och väl-lagad husmanskost till såväl fasta som tillfälliga spisgäster.

Innehavare: ANNA ERICSON.

Seminaristmardrömmar

Om det är sant, som psykoanalytikerna påstå, att drömmar har en motsvarighet i verkligheten, då måtte seminaristernas liv ej vara en dans på rosor. Ty många och svåra äro de drömmar, som drömts av en seminarist i vaket eller sovande tillstånd på en vindskupa i Marieberg eller på Kvarnberget eller någon annan del av Solstaden.

En kulan vintermorgon fick jag sällskap med H., som var på väg till semis och ryste efter nattens vändor.

— Tänk dej, jag drömde i natt, att vi hade Asplind i teckning. Tänk dej — Asplind i teckning. Han körde mej fram till tavlan, och jag mätte och linjerade och svettades och strök ut. Till sist hade jag linjerat upp en fågel, men A. sa, att jag inte skulle rita en fisk utan ett hus — ett hus i projektion.

— Och du visste förstås inte vad projektion var?

— Jo då, jag ritade i projektion. Men han skrek och sa, att jag skulle rita i projektion, och då förstod jag, att han menade perspektiv och att han var arg på mej, för att han inte visste, var jag visste.

— Man kan få ihop konstiga saker i drömmar. B. drömmer varje natt, att han måste stå som tup-

pen på domkyrkotornet för att bli godkänd i musik och att han måste trampa luft i tretton domkyrkoorglar för att få Ba i gymnastik.

— Apropå gymnastik så berättade G., att han en gång i drömmen såg Fröding rida käpphäst på ryggraden. Han red värre än en blåkullakäring, ty han var på jakt efter hjärtats hjälpor, som han tappat. Och när han kom upp på Kvarnberget var Isaacsson där med katalogen och kartan på rekognosceringsövning. I hade förstås aldrig sett några hjälpor annat än i källform, men kanske F. som kände trakten, kunde upplysa var Hugo bodde. "Du ska aldrig titta i katalogen efter Hugos adress", sa Fröding, "ty det är en alldeles för gammal källskrift, ty Hugo flyttar ofta och säkert". Så smackade F. och ryggraden skenade iväg och tog skutt, så att korskotorna fastnade i halskotorna, och käpphästen dog, och Frödings hjärta fick klara sig utan hjälpor, tills en ny käpphäst hann anskaffas. Men då vaknade G. och svarade ja på en fråga, som det skulle gissas nej på, och så fick han gå fram och rita en myra, som intog halv sträck-, halv darrstående mellanställning på en knappålsspets.

Då drömde inte G. längre.

S j u s o v a r e n.

Ni köper bäst och billigast
Fotografiska artiklar såsom plåtar, films,
 papper, album;

Radioapparater och materiel;

Elektr. o. mek. leksaker

hos

Järnvägsg 4. **FOTOMAGASINET (A.-B. Nils Jansson)** Tel. 414.

*Framkallning, kopiering och förstoring utföres
 snabbt och omsorgsfullt.*

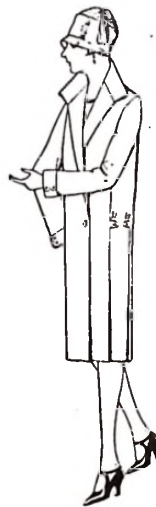
Hos mig köper Ni förmånligast
ARTISTMATERIAL

och alla tillbehör för

*Handtryck, Brokadmålning och
 Porslinsmålning. Kemikalier och
 Kemiskt glas för experiment.*

NILS JANSSON, FÄRGHANDEL

Järnvägsgatan 14. Tel. 184, 584, 1532.

MARIA ÖSTMAN

KAPPAFFÄR

KARLSTAD

JÄRVÄGSG. 7

TELEFON 795

VÄLSORTERAT LAGER AV

KAPPOR

PROMENAD-

DRÄKTER

ROCKAR

1:a KLASS DAMSKRÄDDERI.

Honolulu-Kuriren

Nyhets- och annonsblad för Viken, Kvarnberget och Marieberg.

Nr 6

6:te årgången

1927

Redaktion och expedition: Hals- och Benbrytaregatan 21, Bergel.

Redaktör och ansvarig utgivare finns inte.

En skämtbok.

Den store och mycket uppskattade historieberättaren Träö har nu äntligen utgivit sina »trevliga» historier i tryck. Det är en utsökt samling, och förf. har gjort sitt urval särskilt med tanke på det pedagogiska. Historierna äro nämligen avsedda att användas vid undervisning, speciellt slöjdundervisning.

Förf. har även ordnat sina historier i stegringsföljd, så att de minst »trevliga» stå först och därpå de mera trevliga, så att eleverna så småningom vänja sig vid dem. — »Detta har visat sig nödvändigt», säger förf. i inledningen till verket, »för när jag en gång berättade en av de trevligaste historierna i en tidig klass, så rodnade alla, som hade hört den till slut.»

Dessutom har förf. varit nog omtänksam att bifoga kommentar till några av de svåraste historierna. Detta motiverar han i inledningen. »Jag har märkt», säger han, »att åhörarna inte förstätt (det kvicka i) många av mina historier, oaktat de skrattat med hela ansiktet, när jag berättat dem.» —

Olyckstillbud.

Fula Paviljongen, måndag.

Vid frukosten i dag råkade professor Valeberg ta fel på en rödspotta och den s. k. Lellän. Självy blev han inte uppmärksam på misstaget, förrän Lellän började skrika, det värsta han kunde. Valeberg spottade då ut skräpet, han hade fått i munnen, med den påföljd, att Lellän slungades i motsatta väggen. Det hela avlöpte dock jämförelsevis lyckligt: Lellän fick endast två revben brutna och en bräcka i vänstra nyckelbenet.

Han fördes omedelbart till länslasarettet, där han placerades på spenabarnsavdelningen.

Det gedigna arbetet rekommenderas särskilt till seminarister. Priset är endast 0:35 kr. för halvfranskt band, häft. 7 öre. Obs! Seminariets elever hålla 10 proc. rabatt! Lämpligast köpa hela verket häftat och inbinda det i pappslöjden.

S. O. S.

När olyckan är framme.

Från Plåtasken telegraferas:

Mellan de eljest så oskiljaktiga kompanerna Tjässeff Degn och Paavo hade uppstått en liten schism. Paavo försökte få tag i Degnen, och då denna inte längre kunde komma undan, slungade han till självförsvaret en större soffkudde mot sin angripare med den påföljd, att kudden träffade Paavos högra fot, varvid Paavo svimmade. Den stackars mannen fördes omedelbart till doktor Högström. Då skon togs av, befanns det, att ringtån blivit så etaoishrdle det, att ringtån var så illa tilltygad, att den måste amputeras. Dess bättre sörjde inte ägaren så mycket över förlusten, ty tån hade haft en s. k. kartnagel och därigenom vanprytt hans eljest så sköna och harmoniska figur.

*

Läraren: — Vad menas med en konvex-konkav lins?

Eleven: — Det är en lins, som på den ena sidan är tjockast på mitten och på den andra sidan tunnast på mitten.

HERRAR STUDERANDE!

När Ni skall sätta bo, vänd Eder till

HARALD SVENSSONS MÖBLERINGSAFFÄR

TINGVALLGATAN 17, 1 TR., TEL. 525

Största sorterade lager i Värmland av *MÖBLER*. Möblerna levereras fraktfritt över hela landet. Fördelaktiga betalningsvillkor. Begär offert och skisser. Besök förpliktigt ej till köp.

Skänkt.

Till lektor Morins zoologiska museum har av musikdirektör Creutzer donerats fyra stycken sengångare, som han upp-täckte på en gång under en körsång. De fyra präktiga djuren voro till en början mycket skygga och läto sig inte infångas. Man kan tänka sig dir. Creutzers förtvivlan över detta, ty han hade fått blicken öppen för deras synnerligen vackra prestationer i sned-språng och jössehopp och ville ha äran av deras infångande. Denna ära berö-vades honom dock, ty följande dag in-fångades de ståtliga djuren på ett an-nat ställe. Vid infångandet blev man i tillfälle att konstatera ännu en fram-trädande egenskap hos djuren i fråga. Man iakttog nämligen, att den hos släk-tet vanliga mjukheten i ryggmuskula-turen hos dessa exemplar näro nog nått fullkomligheten. Av allt att döma gjorde dir. Creutzer ett ovanligt värdefullt fynd, och det är inte mer än rätt, att han som förste upptäckare fick äran och nöjet att överlämna dem till ovan-nämnda samling. Varje dag ser man dem numera ute i det fria, görande sina konstner. De äro naturligtvis oerhört populära inom seminaristkretsar, och detta med rätta, anser

Ben.

Ett allvarligt olyckstillbud

som lätt kunnat få ödesdjura följder, hände för inte så länge sedan vid vårt seminarium. Det var, när den s. k. skolfotografen var här med kamera och betjänt. Den senare gick i nedre korridoren med en låda blixtpulver under

armen och väntade på vaktmästaren, som han aldrig sett förut. Så kommer Holmstrand.

Betjänten till Holmstrand (med ett honnör): »Ursäkta, är det vaktmäs-tarn?»

Holmstrand (sprutande eld och sva-vel): »Drrra åt sskogen!»

Betjänten, som var alldeles oförberedd på ett sådant utbrott, ryggade bak-länges mot vägegn med sådan fart, att han sjönk ihop medvetslös. Holmstrand gick fram för att titta på den frä — — pang!! Han hade kommit för nära blixtpulverlådan. Genom explosionen fattade det eld i den medvetslöse be-tjäntens uniform. Det såg hotande ut, men så kom Vitus som en räddande ängel med sin trädgårdskanna och lyckades släcka elden, varefter betjänten återfick medvetandet. Betjänten tog av sig mössan och vände sig mot Vitus med ett:

»Tack, lektorn!»

Holmstrand försvann i gasform.

Smålandskalsån och motorcykeln.

Han går runt tingesten, tittar på den, tar i den, börjar trampa och spotta och ser vred ut. Så smäller det till som ett skott, ännu ett — och ett surrande, som av svärmande bin. Smålandskal-sån har tagit fram sin motoreykel och startat den.

Kvarnbergsgatan låg tom och frid-full.

Då med ens blir det liv. Ett surran-de i andra änden av gatan förkunnar, att ridån gått opp. En hatt, ett par

ögon på skaft, två rockskörtar och ett par hjul sammansmälter till ett odjur, som fräser gatan framåt. Ljungmarks hund börjar skälla och rusar efter odju-ret. En käring skriker, viftar med för-klädet och rusar efter hunden. — Ett ögonblick senare är gatan lugn igen. Hunden får stryk först och ett fläskben sedan. Odjuret är borta. Smålandskalsån har åkt ned till stan på sin mo-toreykel för att äta middag.

*

Han skriker åt tösen, som serverar: »Hit med en dricka!» Han talar om bi-lar och motorcyklar och turister och hotell. Han är pamp i laget, ty han har varit ute, är du och bror med en stins i Småland och har åkt på samma lands-väg som kungen. Telefonen ringer. »Att man aldrig kan få vara i fred!» Han blir bortbjuden till kvällen. »Man umgås väl i finare familjer!» Smålandskalsån har kommit upp i smöret.

Lättventilen.

Årets överraskning

i inomhusidrott är otvivelaktigt den lo-vande kramforsynglingen Aasa, tack vare hans världsbekantea grenhopp å läroverket, där han genom att sakta smyga sig på hästen bakifrån lyckades nå det goda resultatet flera meter och 28 cm.

Han har dessutom placerat sig som etta vid mästerskapstävlingarna i grenen Gallhojtning vid handbollsmatcher. I den senare grenen dock svårt hotad av Ture Zetterström, vilken tillförsäkrade sig en överlägsen andra-placering.

HADAR W. NORDH

Järnvägsg. 11 - KARLSTAD - Telefon 598

Förnämsta specialaffär för

MODERNA HERRKLÄDER

STORT URVAL.

LÅGA PRISER.

ALLTID NYHETER.

En ovanligt trevlig påskhelg
ha Rudin och Melander haft i år. De ha som bröder delat bostad på samlings-salens kyrkorgel och medelst musik och sång hållit påskkäringarna borta, sig själva vakna och sina musikbetyg på någon hög nivå.

Vad mände bliva av dessa barn?

Sundhetspolisen har utdömt

A. Peterssens och G. Lindbergs bostad vid Höksgatan, och får ej nämnda bostad användas, förrän vädring företags. På grund av det snuskiga historieberättandet och annan osnygghet, som där bedrivs, förpestas nämligen luften för grannar och förbipasserande. Under tiden, som åtgår till vädring och rengöring av bostaden, är Peterssens bosatt på Lamberget och Lindberg lite varstans i staden och dess utkanter, meddelas till redaktionen.

LITTERATUR,

utkommen på svärätkomligt förlag.

V. Dahlén: **Talets gåva**. Pris 2 kr. — Börstigs-Språkrör konstaterar, att D. är ägare till ett oerhört ordförråd. Kapitlet »Konsten att lugnt och sansat i ett andetag framsäga 2000 ord» innehåller rent otroliga saker, men personer, som hört denne framstående talare, påstå, att D., om det kniper, utan synbarlig ansträngning kan framsäga det dubbla antalet. Bland andra trevliga kapitel är »Ingen syl i vädret» mycket läsvärt.

G. R. Hultman: **Kvinnan eller Skapelsens krona**. Pris: häft. kr. 1:25,

praktband kr. 1:10. Obs! För att arbetet skall få största möjliga spridning särskilt bland det täcka könet, följer med varje bok ett foto av författaren. Falu-Sanningsvitne skriver bl. a.: »— kvinnan har i H. en kämpe, som till sitt yttersta kommer att strida för hennes idéer. H. är så att säga en manlig Fredrika Bremer.»

Boken **Smolk och Fetma** av Egon Sandberg, III A, har utkommit i marknaden. Det synes, att författaren är synnerligen väl hemmastadd i dessa ämnen, och boken rekommenderas varmt till studium för dem som besväras av de åkommor, titeln ange.

»Konsten att vifta på ett vårdat och iögonenfallande sätt» av Gott-Frid. Boken är byggd på rika personliga erfarenheter, eftersom författaren de två sista åren suttit litet på sidan om katedern och därför mött vissa svårigheter vid sina försök att göra sig bemärkt.

Konsten att tala om ingenting av Gustav Lund. Boken är försedd med ett intetsägande förord av litteraturkritikern Hugo Lindberg samt absolut värdelösa kommentarer av Svammelpedagogen Hilding Landin. För betygsjaktare torde denna bok få en oerhörd betydelse.

Rekvireras direkt från förlaget Hemquarna.

Amors pilar eller När Petronella kallar. Ny sensationell kärleksroman av Karl Ola Nilsson. Måste läsas av alla! Priset endast 4 r:dr b:o. Svenska Dagbladet skriver: »— Boken i särklass. — — Då man läst boken, för-

står man, att författaren själv måste ha en vidsträckt erfarenhet inom det ämne, han behandlar. — — Arbetet kan t. o. m. rekommenderas åt det minsta barn. — —»

Mattefenomenet »Kollimatoren» har utgivit ett **räknehäfte**, som finnes till påseende hos bokbindare G. Tunér, Viken. Häftets styrka ligger i de väl valda praktiska exemplen, av vilka det tredje, som är det näst sista, här må framhållas.

Ex. 3) En lärare hostar 347 gånger per undervisningstimme (45 min.). Varje hostning tager en tid av 3,9 sek. Huru stor del av undervisningstimmen återstår för egentlig undervisning?

Bokens pris är: häftad 0:07 kr., inbunden i halvfranskt band 2:40 kr.

Pawoo.

Lemna.

Världens fin-finaste lemna är nu utocksprimerat av mej. Kutingar om 5 kg. à 3 kr. För övrigt får jag rekommendera mej till allt som så att säga tillhör sneckare- och lemmkokarebranschen.

Vördigast

Törsten Stensön,

sneckare och lemmkokare u. p. a.

Plats sökes.

III A:s nitiske logementsbefälhavare söker plats som fångvaktare eller djurskötare. Har 3-årig vana att självständigt behandla underlydande och stor förmåga att framhålla egna förtjänster. Svar till Flood, III A.

Köp Edra
Böcker, Musikalier
och Pappersvaror

i

A.-B. Herman Anderssons Bokhandel
KARLSTAD

Rikstelef.: 221 och 1157. Lokal: *Frimurarelogen*.

Ständigt väl sorterat lager.

*Säsongs-
Nyheter*

*

Em. Lipschütz

Järnvägsгат. 8

Karlstad

Upplysningsbureau.

Den som vill veta vad som skett, sker och skall ske och mera till, hänvänder sig förtroendefullt till undertecknad.

G. Rudin,

sekreterare i föreningen Träskotelefonen.

Historieberättare se hit!

Undertecknad, som äger mångårig praktik, omarbetar på mycket kort tid små historier till verkliga burleska scener.

Vördsamt

Albert Samuelsson,

ordf. i Mariebergs pratkommitté.

OBS! Ring helst flera gånger på kloeken, ty eljest hörs ej denna, emedan jag bor tillsammans med den store musikern H. A. son Mozart.

Platssökande.

III A:s välkända snabbloppningstränare söka platser som springpojkar. Svar emotses var för sig till

G. Lövgren.

Si Appelkvist.

Var finns den rätta?

Välväxt, ståtlig seminarist med övervägande idrottsliga, konstnärliga och musikaliska intressen, som länge nog haft flammor, söker på detta numera vanliga lilla sätt en kvinnlig vän, som är villig bjuda på liv och kondis. Svar emotses till Hasselgren III B.

Barnsköterska

sökes för min »lille» gosse, Ivar. Bör vara kompetent att fylla diflaska och byta haklappar. Platsen behöver omedelbart tillträdas.

Svar med rek. till Ivars mamma, S e g m o n.

All slags mat

köpes av Wilhelm Carlsson III A.

Vid besök på Herrhagen

anlita som ciceroner undertecknade, vilka tack vare fasta förbindelser med ortsbefolkningen därstädes känna väl till trakten.

Hugo Andersson.

Gunnar Lövgren.

En paketpinne

av trä och en enkel mejsel av järn till salu.

»Sneckern», III A.

Lustresor

anordnas i sommar pr båt mellan Misterhult och Döderhult. Flott betjäning, alla bekvämligheter, badavdelning m. m. Upplysningar lämnas av

Skeppar Skutlös,

Kvarnberget, Bergsgatan 5.

Men lempanna

sprang bort häromdagen. Segnalement: sotig överallt, sprucken i botten, börjar bli ganska utnött. Rättsennige tellvaratagaren torde återlämna den tell Lemm- och sneckaremästare

Thörstin Schtensön.

Stensons praktik

inställes fr. o. m. den 1 juni t. o. m. den 1 sept. d. å. på grund av täta och krävande tjänsteresor inom Grava socken.

Priset är icke avgörande, utan kostymens goda egenskaper.

1. Förstklassiga tygkvalitéer.
2. Prima fodervaror.
3. Prima tagelduk utgör den inre stommen i rocken, vilket gör att fallet och faconen bibehålles.
4. Fickfoder av starkaste slag.
5. Alla sömmar äro sydda med Chadwicks tråd.
6. Extra vaddbeläggning kring ärmhålen.
7. Hel beläggning i västen.
8. Alla knappar och spännen av högsta kvalité.

Ovan nämnda kostymer i prislägen från kr. 55:— till 98:— och finnes i alla möjliga storlekar och modeller. Vi föra dessutom billigare kostymer i prislägen från kr. 35:—. Gör oss ett besök. Besök förpliktar ej till köp.

Handels-A.-B. Warumagasinet

KARLSTAD - Tel. 1050 o. 1057

Det frivilliga bildningsarbetet tar fart

Alltsedan lektor Olsson från Linköping var här och demonstrerade sin rektangulära studiecirkel, ha både lärare och seminarister varit oerhört intresserade av det frivilliga bildningsarbetet. Några s. k. studiecirkelklar ha även bildats, men dessa ha fört en tynande tillvaro, emedan ledningen saknat den rätta kraften. De bildningstörstande fåren ha varit utan herde. Men nu har den kände pedagogen och cykelmästaren m. m. Kallósch från Kil äntligen låtit övertala sig till att taga styret i sin hand. Så nu ska det bli en annan fräs på bildningsarbetet.

Först och främst ska cirkelarna slopas och vi ska ha rektanglar i stället. Det passar mycket bättre, helst när vi ju endast ha rektangulära bord här vid seminariet. Dessutom är det många, som påstå sig få obehagliga associationer, när ordet cirkel nämnes. En sådan bildningskämpe som Pelle t. ex. har en panisk förskräckelse för allt vad cirkel heter. Ja, han påstår, att om han blott får höra ordet studiecirkel, så ser han genast en varnande hand och talet 3,14159 — —. Så pro-saiskt! Och trots Asplinds poetiska översättning av "Que j'aime à faire — — —"!

Arbetet inom studierektanglarna börjar i o. m. nästa termin, och vi ha all anledning att hoppas på ett gott resultat, helst som Kallósch lyckats engagera en del verkligt stora förmågor för saken. Arbetsplanen är redan klar. Arbetet fördelas på en mängd mindre rektanglar med var sitt ämne och under ledning av en specialist.

För att blott nämna några av ledarna och de-

ras ämnen: Smälningen Egon, som bott i Skåne och "seglat" (med en 25 hkr:s bogserbåt) är föreståndare för en rektangel, som skall utröna, "hur di säger i Skåne". Han kommer även att hålla ett par föredrag: "Våra vokalers färger" och "Varför de visa hönsen i Skåne värpa i nässlorna".

I en annan rektangel kommer Flood "så att säga" hålla en serie långgrandiga utläggningar om plankstrykning, "om man så får säga". Han kommer att meddela alla de erfarenheter han gjort hos sina släktingar och Gumman och deras bekanta. I samma rektangel kommer Sneekarn att demonstrera, hur man limmar ändved.

En rektangel kommer att arbeta på västerna i referensbiblioteket och ledes av Kiak från den allbekanta socknen Möklinta. Han skall både teoretiskt och praktiskt undervisa i ämnet "rast-plugg".

Ingen regel utan undantag — så också här. En cirkel skall behållas för de matematiskt intresserades skull. Föreståndare blir den erfarna tysken Jonsson med biträde av Hugo. Den skall utröna den intressanta frågan: Hur olösliga räkneproblem kunna lösas i drömmande tillstånd.

Anteckningslistor och kungörelser komma att uppsättas av Hasselgren över allt.

Första sammanträdet, som blir gemensamt för alla rektanglarna och cirkeln, bjuder på inte mindre än tre intresseväckande föredrag: Dudde: "Nedkomstens betydelse vid hoppet", Trasius: "Kreaturlikhetskänslan" och Lapp-Grep: "Förloving utan fjälla".

D a n k e.

Då man är i behov av skodon, uppställer sig nog ofta
den frågan: "Var skall jag köpa bäst och billigast?"

Svaret blir då:

"Köp HERKULES-SKODON"

i

JÄRNVÄGSG. 7 KARLSTADS SKOMAGASIN TELEFON 831

Herkules-Skodon äro i alla avseenden verkligt förstklassiga och billiga.

THURE AHLGREN

GULDSMEDSAFFÄR

I Hagatorget, Karlstad

Käppar. Kamrat- och förenings-
ringar. Förlovnings- och
vigselringar.

Köp

WIKLUNDS och HUSQVARNA
VELOCIPEDER

1927 års modeller många
förbättringar. Billiga priser.
Goda betalningsvillkor

HERMAN GEIJER & Co
AKTIEBOLAG
KARLSTAD

C. G. DAHLINS BOKBINDERI
KARLSTAD

rekommenderar sig till utförande av KONTORS-
BÖCKER för bruk och banker. Uppfodring och
fernissning av kartor och tabeller ävensom all slags
montering av tavlor och kopparstick.

Läseböcker i såväl enkla som dyrbara band.

All slags linjering och paginering utföres fort och noggrant.

HEDBERGS CIGARRAFFÄR
I HOTELL DROTT

VÄLSORTERAD TOBAKSHANDEL

Nyheter i moderna Pipor och Muns'ycken,
Käppar, P-ppe, Vykort, Tidningar m. m.

— OBSERVERA —

Till fördelaktiga och billiga
inköp rekommenderas alltid

MUSIK- & BAZARAFFÄREN
Järnvägsgatan 6, KARLSTAD.

Vännen Ho lämnar Karlstad.

Enligt vad Kattgull erfarit, lär den vittbekante stilisten och kommunistagitatorn Ho inom kort lämna Karlstad för att som s. k. pedagog inverka fördelaktigt (?) på den nya svenska generationen. Med anledning av avresan har en av Hos vänner berättat litet om Ho för Kattgull. Så här säger vännen:

— En dag, när regnet stod som spön i backen, mötte jag vännen Ho på stan i nypressad värpaletå. På vardera sidan hade han en förtjusande ung dam, som bar paraply. Ho gick i takdroppet från båda paraplyerna, skrattade och såg glad ut, fastän promenaden blev lång och regnet började kännas som vårbäckar utefter benen.

Sådan är Ho — alltid artig och självuppoffrande i synnerhet mot damer. Ingen annan kan bringa ihop ett så storslaget harem till en promenad. Bussbolaget lär klaga över svårigheten för dess bussar att ta kurvorna, ty alltid står där en flock unga damer med en herre i mitten. Det är Ho. Biobolagen däremot anse det för en oersättlig förlust, att Ho lämnar staden. Men han kommer nog igen, ty kvinnorna i Karlstad ha fångat hans hjärta.

Så hoppas också Kattgull — d. v. s. att Ho kommer igen, ty hans agitatoriska förmåga är av verkligt värde för det parti, han behagar tillhöra. I sin agitation är han uppfinningsrik som ingen annan. Vad sägs om att bära röd tobakspung på ryggen genom hela stan för att göra reklam för Tobaksmonopolet eller att fästa en röd ros i nacken den 1 maj? Är det underligt, om vännen Ho fångat karlstadstösernas hjärta — och vårt.

tet om den gamla goda tiden börjar bli litet utnött. Om vi skulle ta litet färskare och finare småbröd till kaffet, eller hur, fru Skvaller?

E d.

AMATÖRFOTOGRAFER!

Alla fotografiska artiklar, såsom Kameror, Plåtar, Film m. m. försäljas. Framkallning, Kopiering och Förstoring utföres av fackskicklig. Vælgjort arbete och snabb expedition utlovas. Order från landsorten expedieras raskt.

FOTOGRAFISKA MAGASINET RAPID

Kungsgatan 16, KARLSTAD.

En verksam man.

Den kände kvinnopsykologen, måndagsvilaren och skalden m. m. herr Aug. Hammar, även bekant för sina radikala åsikter om läxläsning och morgonarbete vid våra seminarier, har under det senaste året ägnat större delen av sin dyrbara tid till ingående forskning rörande de s. k. "erotica bacillerna", som hos ett stort antal vanligen förnuftiga människor förorsakar elekartade inflammationer i hjärnan. Hans insats på detta delikata område är av epokgörande betydelse och har sitt kuriösa intresse bl. a. därav, att forskaren under sina iakttagelser själv blivit på ett betänkligt sätt angripen av nyssnämnda bacill. Någon omedelbar fara torde emellertid herr H. inte befinna sig i, att döma av hans glupande aptit och goda morgonsömn.

Vid sidan av sina vetenskapliga intressen har herr Hammar under de gångna vintermånaderna, då vädret var för dåligt för utepromenader, med verklig iver ägnat sig åt en vittomfattande och be-hjärtansvärd syföreningsverksamhet. Möten ha hållits varje helgfri fredag hemma i ordförandens bostad, varvid H. förstått att genom sitt godmodiga och allbetvingande leende sätta små flinka fingrar i arbete. Herr H., som ibland även får vara föreningens ordförande, har under de gångna mötena på ett medryckande sätt föredragit någon av sagorna ur Tusen och en natt eller med det verklig rörande patos, som är så säreget för den mannen, frammanat bilden av Fritiof och Ingeborg. I sina strävanden att höja stämningen på mötena har han på ett synnerligen förtjänstfullt sätt biträtt av föreningens sekreterare, den i vida kretsar högt uppskattade tänkaren, filosofie seminaristen herr Ruben Hallenius. — Föreningen har väckt allmänhetens odelade uppmärksamhet och sympati. Flera kända personer ha omfattat rörelsen med liv och lust, och vi emotse den fortsatta utvecklingen med stort intresse.

De alster, föreningen under det nu gångna arbetsåret förfärdigat, komma efter vad vi förspott att utställas på industri- och hantverksutställningen i Karlstad innevarande år.

En s o m e j f å t t v a r a m e d.

HERRAR SEMINARISTER!

Vid val av *Kläder* och *Herrekiperingsartiklar* böra Ni otvivelaktigt vända Eder till platsens *största, äldsta* och *bäst sorterade specialaffär*, där för övrigt *10 proc. rabatt* lämnas Eder på de förut *låga priserna* på kvalitéer, som trotsa all konkurrens.

Goldmanns Herrekipering & Beklädnadsaffär

Grand Hotell - Riks 590

M. Rahlén & C:o, Buntmakeriaffär

Etabl. 1875. Stora Torget, Karlstad. Rikst 154

Pälsvaror, Hattar, Mössor.

Skol-, Student- o. Seminaristmössor

av egen tillverkning i rikaste urval
och till billigaste priser.

KARL OLSONS Eftr.

Etabl. 1864 - Telefon 321

UR- och OPTISK AFFÄR · KARLSTAD

Största lager av alla sorters goda, solida och justerade Vägg- och Fickur. Emottager alla sorters ur till justering och reparation. Försäljer och reparerar alla sorters optiska artiklar. Låga priser. Reel behandling. Zeis punktalglas ständigt på lager.

NYA BOKBINDERIET

FR. LINDHOLM & SON

Ö. Torgg 4

KARLSTAD

Telefon 2138

Utför bindning av böcker i enklare och finare band, gediget och smakfullt, till humana priser.

Vår kartongtillverkning rekommenderas.

KOM IHÅG GULLVIVANS

VACKRA

EXAMENSBLOMMOR

HUMANA PRISER! -- TELEFON 1329.

Besök
Rak- & Frisérsalongen

vid
Kvarnbergsgatan 65!

OBS! De låga priserna.

**NYHETER I
Eleganta Smokingkostymer**

Kostymer o.
Överrockar

Lägsta priser.

**A. SVENSSONS EFTR.
KLÄDESHANDEL**
TELEFON 110.

ROBERT LILJEGREN
VELOCIPEDAFFÄR ⇄ TELEFON 1040

Försäljer velocipederna
Crescent, Drott, City, Gauthiod
Tillbehör - Reparationsverkstad
Återförsäljare erhålla rabatt.

*Kamrat! Känn som din plikt
att gynna "Kattgulls"
annonsörer.*

HERRAR SEMINARISTER!

Gör Edra inköp
i

LINDBLADS KIOSK
Kvarnbergsgatan mitt för Hööksgatan.

Adéle Nyman

Pappershandel
o. Herrekipering
Hagatorget, Karlstad
REKOMMENDERAS

Stor sortering. Telefon 402. Billiga priser.

Fruktaffären "DRUVAN"

KVARNBERGSGATAN 18
REKOMMENDERAS

Choklad, Konfekt, Karameller, Frukt och
Grönsaker till lägsta priser.

BRÄTHS KIOSK

I hörnet av Kvarnbergs- och Vikengatorna
REKOMMENDERAS

*Frukt, Läskedrycker o. Konfekt till moderata priser
Tidningar o. Tobaksvaror tillhandahållas*

Mariebergsbor och Seminarister!

Gör Edra uppköp i

ENOK NILSSONS SPECERI- & DIVERSEHANDEL

*Goda varor till lägsta möjliga priser. - God mjölk
och Gräddor säljes i östro flygelbyggnaden in på gården.*
TELEFON 1949.

CAFÉ SAVOY

(Mitt emot Grand Hotell)

Rekommenderas

Servering av gott kaffe, té, choklad, filbunkar
med goda smörgåsar, läskedrycker m. m.

HERRSKODON

*av vårens senaste modeller
i elegant utförande finnas
i väl sorterat lager hos*

N. BERGQVIST A.-B., Karlstad
Tel.: 252 och 1252.

Gör ett besök i
MARIEBERGS KIOSK

Där tillhandahålles Frukt, Choklad o. Karameller samt Skrivmaterialier. Dagligen färska tidningar. Saft och Låskedrycker.
A. G. NILSSON.

Försover Ni Er

köp ett *VÄCKARUR* i
Carl Gustafssons Urmakeriaffär
Telefon 1445.

*Största sortering av Glasögon och Pinceez.
Reparationer utföras fort, väl och billigt.*

BRÖDERNA JOHANSSON

Järnvägsgatan 9. Telefon 760.

Rekommenderar sig vid köp av

M Ö B L E R

Sängkläder: madrasser, täcken, filter, kuddar,
ottomaner, schäslonger, överkast
i stort urval.

Frukt, Konfektyrer och Rökverk

köpes absolut fördelaktigast

i

H. LÄCKSTRÖMS Fruktaffär

OBS! Lokal f. d. Slakteribol. Viking.

Till den ärade allmänheten å Marieberg.

Får härmed meddela att undertecknad övertagit
Cigarr- och Pappershandeln
Hööksgatan 7

och skall min strävan bliva att med största
möjliga sortering och humana priser
vinna allmänhetens förtroende.

Vördsamt ROSA GUNNARSSON.

Livförsäkra Eder i

Svenska Livförsäkringsanstalten

O D E N

Kamrat! Känn som din

plikt att gynna lånekassan

Upplysningar lämnas av SEMINARIELÄR. HOLMSTRAND.

Hjalmar Petersson & C:o

Karlstad

Åke Nerman -:- Etablerad 1794

Telefoner 1, 8, 65, linjeväljare.

Boktryckeriet 82, Bokbinderiet och Stämpelfabriken 232.

Bokhandel

Pappersaffär

Boktryckeri

Bokbinderi

Kontorsboksfabrik

Stämpelfabrik

Skolböcker och Skolmaterialier i parti och minut.

STADSTRÄDGÅRDENS

BLOMSTERAFFÄR

*finnes som vanligt vackra
BLOMMOR till examen.*

Telefoner: 244 och 668.

Växtpapper och Växtpressar

billigast i

Hilda Åsbergs Pappers- o. Misslonsbokhandel
KARLSTAD.

Lokaler: *Kungsg. 4 och Drottningg. 22.* Tel.: 622.

Ni blir ej
MISSBELÅTEN
om Ni till examen köper Er
HATT

Nordiska Hatt- & Pälsvarumagasinet

(Buntmakare J. E. Johanssons Eftr.)

V. Torggatan 7 - KARLSTAD - Telefon 928

Platsens största specialaffär.

Köp **JÄRNVAROR** i
ÖSTERBERGS JÄRNAFFÄR

KARLSTAD - Tel. 617, 745, 1017

Försäljare av

HERMES velocipeder

och

GOODRICH bilringar

*Besök våra avdelningar å utställ-
ningen i sommar.*

J. A. Gustafson, Musikhandel

Posthuset - Telefon 1007

Enda egentliga musikaffär å platsen

Rekommenderas.

Största sortiment av Noter
för alla slags besättningar så-
väl instrumentala som vocals.
1:ma färska strängar ständigt å
lager. Alla slags instrument-
reparationer utföras. Order å orgel- och piano-
stämningar upptagas.

ALLT FÖR MÖBLERING

köpes fördelaktigast hos

GULLSTRANDS EFTR.

KARLSTAD. Tel. 415 - SUNNE. Tel. 138

ELEKTRISKA

Kraft- och Belysningsanläggningar utföras.
Belysningsarmatur, Glödlampor, Kok- och
Värmeapparater, Motorer, Transformatorer,
Ledningar och Installationsmateriel. Kompl.
Radioapparater, Högtalare, Hörtelefoner
samt allt slags Radiomateriel.

ELEKTROMATERIEL

PERSSON & JANSSON

Telefon 604

KARLSTAD

Järnvägsg. 2

CARL G. CARLSSON

Tel. 491 KARLSTAD Tel. 491

(Intill Stadshotellet)

Förnämsta specialaffär för
Moderna Herrkläder
1:a klass Herrekipering
Hattar och Skor

Lilius Fotomagasin & Ateljé

Centralpalatset, Haga - Telefon 1032

Frankallning, Kopiering och Förstoring
av amatörplåtar och film billigt. Förstor-
ring 10×15 cm. 30 öre. Fotografier
från 6 kronor pr dussin. Kameror säljas
på avbetalning till butikspriser.
Bekväma betalningsvillkor.

TRYCKERIAKTIEBOLAGET

VÄRMLANDS FOLKBLAD

V. Torgg. 2, KARLSTAD

Rekommenderas vid behov av

TRYCKSAKER

TELEFON 1530

TELEFON 1530